

Optimismen i LaRouches Fire Love og Trumps Måne-Mars mission

Den 19. august (EIRNS) – En af nationens dominerende nyhedskilder fandt anledning til at undersøge ligheden mellem de grønnes ideologi med “klima-nødsituationen”, der hævder, at mennesker ødelægger Jorden – og gerningsmændene bag masseskyderierne, der mener, at “nødsituationen” opfordrer til at dræbe mennesker. Washington Post bekræftede vores beskrivelse af disse mordere som “økofascister”; og bemærkede, at disse drastiske scenarier for klima-nødsituationen kan medføre, at nogle mennesker foretager “alvorlige handlinger.”

LaRouches politiske aktionsudvalg, (LPAC), har forklaret denne virkelighed i masseomdelte skrivelser for at redde landet fra de katastrofer, som en dyb kulturel pessimisme forårsager. Denne ideologi, der fremkalder kulturel pessimisme, især blandt unge, er ikke blot dødbringende, men forkert. Menneskeheden forbedrer tilstanden af sit omgivende fysiske miljø. Dette gøres ved at lave transformationer, fra videnskabelige gennembrud til nye teknologier med højere energitæthed og større produktivitet. Vi kan også give dette miljø en langt større udstrækning: vi kan tage ud i rummet, udforske og udvikle det. Disse forandringer kræver flere mennesker, og understøtter en større menneskelig befolkning.

På baggrund af sit livs arbejde for en kultur med videnskabelige gennembrud og missioner med store menneskelige infrastrukturprojekter, udviklede den store økonom og statsmand Lyndon LaRouche hans fire kardinal-love fra 2014. De begynder med princippet om Glass-Steagall-bankregulering og den brug af Hamiltons metode til at skabe nationale kreditinstitutter for industri og infrastrukturudvikling. Men mere vigtigt specificerer LaRouches love brugen af denne

kredit til at fremme de mest avancerede teknologier, der beforder de største spring i energi-gennemstrømnings-tætheder og arbejdskraftens produktive evner. Det indebærer et forceret lynprogram til udvikling af fusionsenergi og plasmateknologier, og et forceret program for rummets udforskning, i lighed med Apollo-projektet lanceret af præsident Kennedy.

Disse forcerede programmer, som LaRouche specificerede, skal ske i samarbejde med andre stormagter, især Kina, Indien og Rusland; og han opfordrede disse nationer til at gå i spidsen for oprettelsen af et ny Bretton Woods system for kredit-og valuta for at gennemføre dem.

Lige nu, kan disse store handlinger trække USA og Europa ud af 'kløerne' af endnu en "stor recession " og væk fra vejen mod endnu et kommende finansielt nedbrud. Med udgangspunkt i "Projekt Artemis " Måne- og Marsmissionen, som er annonceret af præsident Donald Trump, vil LaRouches tilgang skabe gennembrud, der omdanner grænserne for menneskelige aktiviteter og økonomisk produktivitet.

Der er ingen grund til at presse 'Federal Reserve Bank' og andre centralbanker til at trække os alle ned i det mørke skyggeland med negative rentesatser. Ved at skabe stigende menneskelig produktivitet sikrer LaRouches tilgang faktisk ny reel velstand og overskud af arbejdskraften!

Den

Grønne

Nazi

Internationale, og andet trin af kuppet

Den 8. august (EIRNS) – Husker man Bob Mueller? Har man hørt tale om ham for nylig? Efter at Muellers undersøgelse mislykkedes på spektakulær vis, er fase to af kupforsøget imod præsidenten begyndt. LaRouchePAC-analytikeren Barbara Boyd vil i aften begynde at blottlægge rødderne i det britiske efterretningsvæsen af denne nye fase; det finder sted i LaRouchePACs 'Fireside Chat' livetransmitterede konferencesamtale, som er tilgængelig på LaRouchePACs webside; det er i forlængelse af hendes tidligere succes for fase 1, med hendes rapport, "Robert Mueller er en amoralsk juridisk snigmorder: Han vil gøre sit job, hvis du tillader det" udgivet i september 2017. (Robert Mueller Is an Amoral Legal Assassin: He Will Do His Job If You Let Him).

I forhåndsvisningen af hendes præsentation i dag siges det: "Næsten i samme øjeblik som " Rusland, Rusland, Rusland !!! "- angrebet på det amerikanske præsidentskab kollapsede med Robert Muellers mentalt afstumpede afgivelse af vidneudsagn for Kongressen, blev en ny 'fortælling', en ny fase af kuppet, sat i sving, komplet med faktisk voldelig koreografi og drab på uskyldige. Dette angreb stammer fra de samme Britiske imperialistiske kræfter og psykologiske krigere, der opfandt myten om Russiagate. Det er ikke kun et angreb på Trump, designet til at sikre hans nederlag i 2020. Det er et angreb på hele nationens evne til at ræsonnere og vurdere virkeligheden i takt med at verdensøkonomien balancerer på kanten af endnu et sammenbrud. Mest af alt er det rettet mod vores ungdom – dem, der historisk set har afstedkommet store og historiske ændringer på afgørende vendepunkter i historien, såsom den krise, vi står overfor nu. Præsident Trump udtalte korrekt i denne uge, at det er presserende med en kulturændring, og han prøver helt klart at finde ud af,

hvordan det kan gøres.”

Mrs. Boyd vil gøre det klart, at den ideologi, som masseskytterne er blevet forsynet med, er en variant af grøn fascisme. Selv om kommentarer og fremstilling af tingene måtte få dig til at tro noget andet, er virkeligheden, at den syntetiske trosstruktur, der er knyttet til den mistænkte i El Paso-skyderiet og andre, er tæt sammenvævet med den stadig mere diktatoriske og voldelige internationale “grønne” bevægelse, angiveligt imod menneskeskabt “global opvarmning”, hvilket Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller-instituttet, har advaret kraftigt om i de seneste uger.

Den 16-årige ledende hovedfigur for den grønne bevægelse, Sveriges Greta Thunberg, er tydeligvis ikke klar over, at hendes kampagne finansieres af Warren Buffett, Gettys og andre af Verdens rigeste mennesker. At det rent faktisk ledes af finansoligarkerne i City of London og dets banker. Ligesom i 1920’erne og 1930’erne er deres økonomiske system i øjeblikket truet. Nu, som dengang, forsøger de at udvide den diktatoriske kontrol over alle verdens investeringsstrømme, denne gang under banneret med “grøn”, “bæredygtig” investering. Nu, som dengang, stiller de sig på linje for at støtte en international fascistisk bevægelse. Det er en anden bevægelse denne gang, men ikke så væsensforskellig – husk, at de originale nazister også var “grønne.”

Nu, som dengang, udgør Rusland, Kina og USA potentielle forhindringer. Præsident Vladimir Putin forkastede for nyligt åbenlyst denne form for “miljøisme”. Kina bygger både kulkraft og atomkraftværker, både indenlandske og i energi-hungrende udviklingslande i Afrika og andre steder. Præsident Trump har taget USA ud af Paris klimaaf-talen.

Forhåndsvisningen til aftenens LaRouchePAC-præsentation af Boyd afsluttes således: “Som sædvanlig har Lyndon LaRouche givet os en løsning – Månen-Mars-missionen, som præsident Trump har godkendt, og som vores folk nu må gøre til det

centrale spørgsmål i den kommende præsidentkampagne. Identitetspolitik, biologisk determinisme, ideologier med nul befolkningstilvækst og grønne ideologier er imperialismens historiske værktøjer, som LaRouche understregede, da han grundlagde denne politiske bevægelse. Derimod vil den menneskelige kapacitet for kreativ tænkning komme i spil, hvis den kollektive bevidsthed og fantasi bliver involveret i lynprogrammet for at rejse til Månen og Mars, menneskets faktiske naturlige sindstilstand.

"Lovmæssigt vil menneskesind, der engageres således, med glæden ved at opdage og barndommens nysgerrighed, ikke tolerere den irrationelle, pessimistiske og kyniske tale, der for indeværende angiver at være vores offentlige diskurs. Dette kan være gnisten til den nødvendige kulturelle ændring. Deltag sammen med os i aftenens diskussion, når vi skaber en kampagne for at få dette til at ske.

Pessimisme er det Britiske Imperiums mest dødbringende masseødelæggelsesvåben

Den 4. august (EIRNS) – Hen over weekenden optrappedes Det britiske imperiums klassiske 'spændingsstrategi' (strategy of tension) og irregulær krigsførelse i Hong Kong, i Moskva og i USA med to nye masseskyderier – et lørdag i et shopping center i El Paso- (20 dræbte og 26 sårede) og et andet tidlig søndag formiddag uden for en bar i Dayton (9 dræbte og snesevis sårede). I Dayton blev den mistænkte, der bar beskyttelsesudstyr, skudt af politiet; i hændelsen i El Paso blev gerningsmanden arresteret, og der er – ifølge rapporter i

medierne – tale om en hvid nationalist, der sagde, at han ville dræbe så mange mexicanere som muligt.

Helt forudsigeligt forsøgte nogle fra den demokratiske hyæneflokk (Beto O'Rourke, Amy Klobuchar og andre) at lægge skylden på præsident Donald Trump for grusomheden i El Paso og fordømte ham for – hvad de påstod – at "skabe et miljø med had", som tilskynder til sådanne forbrydelser. Generelt set skabes det politiske miljø helt bestemt internationalt for at slippe øko-terrorisme løs i i stor skala ifølge den britiske drejebog – og alt dette i sammenhæng med en truende international økonomisk sammenbrud og en britisk indsats for at forværre spændingerne mellem USA og Kina og USA og Rusland, med henblik på for at vende de fremskridt, der er opnået ved præsident Trumps bilaterale møder med Kinas Xi Jinping og Ruslands Vladimir Putin på G20-topmødet i Osaka.

Men weekendens masseskyderier peger på et endnu mere dødbringende våben, som briterne bevidst og systematisk har sluppet løs, rettet imod udsigten til et nyt paradigme med udvikling, fred og klassisk kultur: et kultiveret våben af kulturel og personlig pessimisme.

Slagtningerne i El Paso og Dayton bringer totalen af sådanne masseskyderier i USA til 250 for i år – mere end en hændelse om dagen i løbet af de 215 dage af 2019, der er gået foreløbig! Indtil videre i år er over 530 mennesker døde i masseskyderier (defineret som fire eller flere mennesker, der er skudt eller dræbt, gerningsmændene selv ikke inkluderet), og over 2.050 sårede.

Og dog er dette kun et enkelt af de forfærdelige hoveder på hydraen (mangehovedet slange, red.), der nu truer selve eksistensen af USA., Europa og andre dele af planeten. "Vi lever virkelig i en mørk tidsalder," kommenterede Helga Zepp-LaRouche søndag og reflekterede over den nylige udvikling. "Vi er midt i et fuldstændigt sammenbrud af samfundet med selvmords-kulter, grønne fascistes mobilisering af børn for

at kræve global affolkning, masseskyderier, voldsomt og voksende stofmisbrug. Samfundet har mistet al følelse af formål og retning. Folk hader andre mennesker, og de hader sig selv. De er parate til at dræbe andre og dræbe sig selv.”

Zepp-LaRouche fortsatte: “Dette er alt sammen en afspejling af en dybt rodfæstet kulturel pessimisme, som er en form for alvorlig mentalt vanvid, der bevidst induceres i befolkningen af det britiske imperium.” For at vende det kræves ikke kun en fuldstændig fuldskala mobilisering omkring organisering af en levedygtig, kreativ fremtid for menneskeheden – især nutidens ungdom – gennem lynprogrammer som Månen-Mars-missionen, som designet af den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche d for over tre årtier siden – og som nu tages op i varierende grad af Kina, Rusland, Indien, Japan samt præsident Trump i USA.

Men hvad der samtidig kræves, understregede Zepp-LaRouche i går, er et lynprogram for menneskets æstetiske uddannelse for at give hele menneskeheden og dens eftertid adgang til klassisk kultur i alle dens udtryk. Krafft Ehrlicke, den store tysk-amerikanske rumforsker, udtalte offentligt, at han trådte ind i bestyrelsen for det internationale Schiller Institut af netop denne grund: at Instituttet sammen med sit engagement i videnskaben var engageret i at bruge klassisk kultur til at skabe, hvad ‘frihedspoeten’ Friedrich Schiller kaldte for “smukke sjæle.”

Dette synspunkt, som er det udsyn, der er nødvendigt for at besejre det britiske imperiets mest dødbringende masseødelæggelsesvåben, pessimisme, blev udtrykt smukkest af Krafft Ehrlicke i hans tre grundlæggende love om astronautik fra 1957:

1) Ingen og intet under universets naturlige lov pålægger mennesker nogen begrænsninger bortset fra mennesket selv.”

2) Ikke kun Jorden, men hele solsystemet og så meget af universet, som mennesket kan nå under naturlovene, er

menneskets retmæssige aktivitetsfelt.”

3) Ved at ekspandere gennem universet opfylder mennesket sin skæbne som et af livets elementer, begavet med tankens kraft og visdommen i den i mennesket selv iboende moralske lov”

Mens Apollo genopstår, er tiden inde til at lynprogrammer tager fat, hvor vi slap

Den 21. juli (EIRNS) – Adskillelige titusinder af amerikanere har trodset sommerens varme for at flokkes omkring Washingtons National Mall og andre begivenheder over hele landet, hvor man fejrer den første gang mennesker steg ud af Jordens tyngdekraft og tog de første skridt i rummet for 50 år siden. De som gjorde dette, og som stadig lever og/eller ved, hvordan det blev gjort, er enige om, at der nu må være “lynprogrammer” blandt samarbejdsvillige rumfartsnationer, bl.a. til at bruge Månen til at bevæge sig ud i solsystemet og påtage sig den udenjordiske menneskeheds nye kræfter.

Der er blevet rapporteret om en nylig meningsmåling fra Harris, hvor børn i 5.-10. klasse i henholdsvis Kina, Amerika og Storbritannien er blevet spurgt “Hvad vil du være, når du bliver stor?” Med fem karrieremuligheder foreslået og muligheden for at ønske “mere end én karriere”. I Kina ønskede 56% af børnene at være astronauter, 47% at være lærere og 43% at være musikere. Mindst ønskværdigt var at være en video-blogger eller YouTube-personlighed. I Storbritannien og USA blev der vendt op og ned på besvarelserne: video-

blogger/YouTube-person var mest ønsket, og astronaut mindst.

Astronaut Edwin Aldrin, der trådte ud på Månen efter Neil Armstrong for 50 år siden, blev under et Fox News-interview den 19. juli spurgt om afstemningen. Aldrin sagde: "Jeg synes det er en hyldest til de menneskers fantasi i Kina, der ønsker at gøre det. Og hvis vi har mistet dette, er det derfor, at denne 50-årsdag for Apollo-programmet forsøger at inspirere med, hvad denne nation gjorde for 50 år siden, og vi vil igen blive optaget af, at kunne gøre ting af en så inspirerende karakter." Den foregående nat sagde Aldrin ved en begivenhed i Washington, at Amerika, Rusland, Kina, Indien, Japan og Den Europæiske Rumorganisation skulle danne en "samlet rumalliance" for at vende tilbage til Månen; skulle bruge "kraft – for eksempel atomkraft?" for at udnytte ressourcerne der; og sende mennesker til Mars.

Aldrin har ret, og det har tidligere NASA-administratoren Sean O'Keefe også, der den 20. juli skrev i The Hill, at Apollo-projektet, lynprogrammet, var "en 'seismisk' videnskabelig begivenhed, der mangedoblede udviklingstakten for teknologi." O'Keefe understregede, ligesom Apollo 11-astronaut Michael Collins ved en fejring af 50-årsdagen natten før, at Apollo-programmet var omstridt og ikke specielt populært hos amerikanerne, før astronauterne rent faktisk begyndte at rejse fra Jorden og begive sig til Månen; derefter begyndte hundreder af millioner hoveder at kigge op. Indtil da var det missionen – af præsidenterne Kennedy og Johnson – der drev lynprogrammet, som revolutionerede teknologier. Det var et spørgsmål om lederskab.

Præsident Vladimir Putin fra Rusland havde også ret da han den 9. juli foreslog et internationalt lynprogram for fusionsenergi, der – blandt meget andet – vil stå for fremdrivningen [af raketter], som vil kunne tage mennesker gennem solsystemet ved høj hastighed. Putin kaldte det modgiften mod fortvivlelsen over den falske "klimanødsituation" og dens konsekvenser i form af menneskelig

fattigdom og død.

Igennem de lange årtier, hvor amerikanske ledere i realiteten opgav NASA, holdt Lyndon LaRouche liv i flammen for menneskehedens udenjordiske mission, og døjede for det med udskældning og latterliggørelse fra medier og "eksperter". Hans nationale tv-program "The Woman on Mars" (Kvinden på Mars) fra 1988 er stadig den mest inspirerende og helt rigtige opfordring til det videnskabelige lynprogram, der kræves nu. "Vi skal tage fat hvor vi slap med det gamle Apollo-program," sagde LaRouche dengang. Lynprogrammet vil 'knirke' til at begynde med, men så vil det revolutionere industrier og produktive kræfter. I alle de årtier havde LaRouche ret, og har det også nu.

**50-årsdagen for månelandingen
er et 'wake-up call' for de
unge:**

**Skab fremtiden med Schiller
Instituttet.**

**Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga**

Zepp-Larouche den 21. juli 2019

Helga Zepp LaRouche karakteriserede den globale anerkendelse af betydningen af menneskets første skridt på Månen for 50 år siden som et velkomment 'wake-up-call', der kan genoprette optimismen, som har været under angreb af den grønne ideologi igennem de sidste halvtreds år. Mange nationer har nu store, spændende rumprogrammer. At spejde ud i rummet og genkende den realitet, at der er et stort univers, som skal udforskes, er i sig selv en "smuk afvisning af den grønne ideologi". Schiller Instituttets konference i New York var et stort gennembrud, da denne realitet var grundlaget for en lidenskabelig diskussion om det potentiale, som mennesket åbner op for, når det påtager sig den 'udenjordiske forpligtelse', som defineret af rumvisionæren Krafft Ehrlicke.

Sæt dette i kontrast til stupiditeten hos dem, der presser på for konfrontation og krig mod Kina, eller den åbenlyse britiske offensiv for krig imod Iran. Disse eksempler på dårskab tyder på, at det finansielle oligarkis loyalitet ligger over for det system, der er ved at bryde sammen, og ikke den menneskelige befolknings ve og vel.

Vore seere bør hjælpe os med at bringe denne besked ud til alle – ingen bør acceptere degenerationen, påtvunget af dem der har gavn af at bevare et system i sammenbrud. Gå med i Schiller Instituttet for at skabe skiftet til det nye paradigme!

Den unipolære verden er ved at gå i opløsning; bring verden sammen gennem menneskehedens mission i rummet.

Den 17. juli (EIRNS) – På næsten alle fronter er paradigmet for en unipolær verden, der bygger på begrebet om et imperium, ved at gå i opløsning, mens et nyt paradigme af suveræne nationer, der samarbejder om udviklingen af hele menneskehedens produktive kræfter, som spreder sig fra Asien gennem ideen om den Nye Silkevej. Selv lederne af det døende finansielle imperium ser skriften på væggen: Den franske finansminister, Bruno Le Maire, der talte i dag ved en konference for lederne af IMF, Verdensbanken og den Europæiske Centralbank for at mindes 75-årsdagen for Bretton Woods-Systemet, sagde følgende: "Bretton Woods, som vi kender det, har nået sine grænser... medmindre vi formår at genopfinde Bretton Woods, kan den Nye Silkevej blive den nye verdensorden."

Sandt nok. Men Le Maires opfattelse af at et sådant nyt paradigme er en trussel mod den vestlige verden er nonsens. Det begreb, som Franklin Roosevelt forestillede sig på Bretton Woods-konferencen i 1944, hvor Roosevelts "hamiltoniske" vision blev vedtaget frem for det Britiske Imperiums repræsentant John Maynard Keynes', er systematisk blevet undergravet af det britiske "frihandels"-dogme og omdannelsen af det regulerede finanssystem til uhæmmet spekulation i tiden efter Glass-Steagall. Den igangværende opløsning af Deutsche Bank er et af tegnene på det hastige sammenbrud af den "billioner af dollar store" boble af derivater og gearede lån, der nu hænger over det vestlige finansielle imperium.

Det nuværende Bretton Woods-spøgelse er færdigt. Det kan ikke reformeres, men stedes til hvile gennem en total reorganisering af verdens finansielle system, som skitseret af Lyndon LaRouche for længe siden, med den enorme vækst og udviklingsproces, skabt af Bæltet & Vejen som udgangspunkt for samarbejde mellem Kina, Rusland, Indien, USA og andre i et helt nyt system. Den nuværende bølge af kulturel optimisme, skabt af 50-årsdagen for menneskets heroiske landing på Månen på lørdag, og den modige erklæring fra præsident Trump og hans NASA-direktør, Jim Bridenstine, om at en mand og en kvinde vil vende tilbage til Månen inden for fem år, og at vi vil blive på Månen som en base for at nå Mars og hinsides – denne bølge af optimisme må blive den kanal, gennem hvilken verdens folk genvinder deres følelse af en fælles menneskehed.

Tusindvis af begivenheder finder sted rundt om i verden i denne uge til ære for den store præstation for 50 år siden, og inspirerer folk og nationer til at slutte sig sammen om det der virkelig forener hele menneskeheden – den “udenjordiske forpligtelse”, at menneskeheden, og menneskeheden alene, kan forestille sig et univers med 2 billioner galakser, og forestille sig en fremtid hvor menneskeheden virkelig er udødelig, og bringer herredømme over stadig større dele af universet i løbet af de næste tusinder af år. Som LaRouche sagde i 1986: “Hvad er den gode persons ønske? Hvad, udover at opdage skabelsens love mindre ufuldendte, med det mål at vores viden som vejledning for vores praksis afviger mindre fra Skaberens vilje, som udtrykt i den lovmæssige orden i dette univers. Hvem kan blive god, hvem længes ikke efter at komme overens med Skaberen og på den måde mindske ufuldkommenheden i ens egen forståelse af den lovmæssige orden i skabelsen?

I dag mødtes LaRouchePAC-organisatorer foran den amerikanske Kongres for at kræve, at LaRouches navn bliver rensat, for at hans dybtgående ideer kan blive formidlet til de mennesker der lever i dag, som en nødvendig forudsætning for at klare den store udfordring med at forberede menneskeheden til den

forestående opgave, som illustreret af Måne-Mars-missionen. Megen morskab kom fra at gøre grin med den skøre prins Charles, der for nylig advarede om, at verden ikke kan overleve, hvis vi ikke stopper kulstofudledninger inden for 18 måneder. En organisator spurgte de underholdte og fornøjede forbipasserende: "Hvor mange vindmøller skal der til for at flyve til Månen?" Lederne af den psykotiske miljøplan i Kongressen, "Green New Deal", (nu kendt som "Apokalypsens fire Damer") er blot marionetter for den britiske kongefamilie og deres håndlangere, som Al Gore og George Soros, der forsøger at redde deres bankerotte finanssystem gennem nedskæringer, affolkning og krig.

Deltag i Schiller Instituttets fejring af månelandingen lørdag den 20. juli kl. 19.00, på https://youtu.be/6G_mx9ix68I under overskriften: "Menneskehedens fremtid må bestemme vores nutid – en dialog mellem kulturer om, hvordan man udvikler befolkningen og de produktive kræfter for Jordens næste halvtreds år."

Det Britiske Imperiums forræderi afsløret mens Trump gør skridt til et nyt paradigme med Rusland og Kina.

Den 14. juli (EIRNS) – Den undergravende rolle af britiske imperialistiske interesser bliver i stigende grad afsløret for

verden. To store åbenbaringer alene i denne uge: For det første blev den tidligere britiske ambassadør i USA, Sir Kim Darroch, af sine egne rapporter til udenrigsministeriet, afsløret i at forsøge at undergrave den politik, som USA's præsident fører, alt imens at han arbejder for en "hændelse" i den Persiske Golf, hvor en amerikaner dræbes, og skylden skydes på Iran (en typisk britisk operation under 'falsk-flag', i lighed med den der blev udført af 'de Hvide Hjelme' i Syrien) for at tilsidesætte præsidentens afvisning af at gå i krig mod Iran.

For det andet gennemførte briterne en åbenlys handling af sørøveri ud for Gibraltar ved at beslaglægge et iransk olietankskib, hvorefter de iscenesatte en hændelse i Hormuz-strædet, hvor Iran fejlagtigt blev anklaget for til gengæld at forsøge at beslaglægge et britisk olietankskib. Som rapporteret nedenfor var denne hændelse iscenesat af den britiske militære efterretningstjeneste, som [imidlertid] forfejlede sin hensigt, og nu er blevet afsløret som en svindel.

Siden mordet på Jack Kennedy og den britiske succes med at trække USA ind i en uamerikansk kolonial krig i Indokina, har det anglo-hollandske neoliberale finansielle system systematisk overtaget den amerikanske økonomi. Dette blev muliggjort ved at udnytte USA's fallit på grund af omkostningerne ved den folkemorderiske asiatiske krig og ved den kulturelle undergravning af en demoraliseret ungdomsgeneration gennem en 'ny opiumskrig', den anti-videnskabelige "miljø"-bevægelse, ledet af den kongelige familie, og udbredelsen af degenereret og grim "musik" for derved at nægte ungdommens adgang til skønheden i den klassiske musik og kultur. I stedet for den hamiltoniske politik med øremærket kredit, som indført under Roosevelts New Deal og under Kennedys rumprogram, og en udviklingspolitik for atomkraft/fusionsenergi, blev slagordene britisk "frihandel", "centralbankens uafhængighed" og lignende uamerikanske

svindelnumre sat i stedet. Resultatet var spekulanters overtagelse af økonomien, outsourcing af vores industrier, legalisering af stoffer, hvilket medførte ødelæggelse af industri og infrastruktur og det moralske forfald der karakteriserer USA i dag, som det delvis dokumenteres i EIR's specialnummer: "The Bitter Truth of U.S. economic "Recovery" (Den bitre sandhed om USA's økonomiske opsving). "Intet mindre end en tilbagevenden til Hamiltons politik – ikke kun i USA, men i forbindelse med de store eurasiske kulturer – Rusland, Kina og Indien – som foreslået af Lyndon LaRouches 'fire love' og hans ide om et Nyt Bretton Woods – kan stoppe sammenbruddet af de vestlige økonomier og faren for global krig.

Præsident Donald Trump har taget små, men dramatiske skridt til at forfægte sit personlige lederskab og bryde med "etablissementet i Washington", som har forvandlet begge politiske partier til spytslikkere for britisk imperialistisk politik med permanent krigsførelse og "fri markedsdiktatur" af London og Wall Streets finansielle karteller. Han har taget skridt til at afslutte det sidste levn af Den kolde Krig i Korea; han forhandler en afslutning på den "endeløse krig" i Afghanistan; han er begyndt at genoprette optimismen fra Kennedys rumprogram gennem hans Måne-Mars-mission; han har holdt venlige møder med lederne af Rusland, Kina og Indien (blandt andre) på sidelinjen af G20 i Osaka, til stor rædsel for briterne og de neo-konservative i hans eget kabinet; han har ophævet de absurde og destruktive "anti-kulstof"-regler, der blev pålagt af Obama, og samtidig gjort gældende at ren luft og vand er det virkelige miljøproblem; han har gjort sig til talsmand for "fair trade"-politik i modsætning til det neo-koloniale mantra om "globalisering".

Truslerne om krig og økonomisk disintegration eksisterer stadig trods disse små trin. Helga Zepp-LaRouche pegede i sin ugentlige webcast i lørdags på det centrale stridspunkt, der er involveret i at afslutte disse trusler og indlede et nyt paradigme for menneskeheden, ved at tage fat på forfaldet i

borgernes moralske karakter, som præsenteret i Friedrich Schillers idé om den æstetiske uddannelse af mennesket. "Det er absolut nødvendigt," sagde Zepp-LaRouche, "at den moralske opbygning af menneskeheden går hånd i hånd med videnskabelige og teknologiske fremskridt, fordi videnskab og teknologi alene ikke har svaret på spørgsmålet om menneskets moralske adfærd." "Det er den æstetiske uddannelse, indflydelsen af stor kunst, klassisk musik, klassisk poesi og de andre klassiske kunstarter, som har denne forædlende virkning på mennesket, og derfor må disse to ting absolut gå sammen."

Schiller Instituttet vil den 20. juli fejre 50-årsdagen for menneskehedens landing på Månen med begivenheder på Manhattan og andre steder rundt omkring i verden med både videnskabelige og musikalske præsentationer, der også fejrer Lyndon LaRouches grundlæggende princip om, at den kreative proces inden for kunst og videnskab er en og samme.

Det enestående ved 4. juli

Den 3. juli (EIRNS) – Denne 4. juli (USA's frihedsdag) er mere end blot den 243. fejring af den amerikanske uafhængighedsdag; denne singularitet, særegenhed, i verdenshistorien, der markerede fremkomsten af en helt ny form for social organisation og regering af menneskeheden. "Liv, frihed og stræben efter lykke" er en god måde at angive arten af denne revolutionære forandring – som grundlæggerne forstod disse begreber, udviklet af Gottfried Leibniz.

"Visdom er videnskaben om lyksaglighed, og det er hvad der skal studeres frem for alt andet," skrev Leibniz i sit skrift "Lyksaglighed" i 1694. "Man kan være sikker på, at jo mere et

sind ønsker at kende orden, fornuft, skønheden i tingene, som Gud har frembragt, og jo mere han er bevæget for at efterligne denne orden i det, som Gud har overladt i sin retning, des lykkeligere bliver han man gør endda sit eget bedste ved at arbejde for andres... Således har den suveræne visdom reguleret alt så godt, så vores pligt også skal være vores lykke, at al dyd frembringer sin egen belønning, og at enhver forbrydelse straffer sig selv før eller siden.”

Den 4. juli er også en singularitet – et brudpunkt mellem to forskellige og uforlignelige systemer – idet det markerer det øjeblik, hvor alle de eksisterende institutioner, parametre, regler, målinger, former for adfærd og måder at tænke på i det gamle paradigme nedbrydes og stopper med at virke; og hvor dette samme tidspunkt, i dette øjeblik, også barsler med potentialet for et helt nyt paradigme, som har forskellige institutioner, økonomiske principper, former for adfærd og frem for alt måder at tænke på.

Med hensyn til det første, kan man betragte EU's førende institutioners skandaløse afgang, herunder Den Europæiske Centralbank, som er ved at blive omdannet til en enorm hyperinflationær ekspansion af kvantitative lempelser, herunder værdiløse, "grønne" finansielle instrumenter og europæiske obligationer. Se hvordan den amerikanske centralbank, Federal Reserve, bevæger sig i samme retning, efter strenge instrukser fra aldeles bankerotte banker i City of London og Wall Street.

For det andet, tænk over den store, strategiske betydning af præsident Donald Trumps overraskende møde for tre dage siden med Nordkoreas Kim Jong Un, et møde som den sydkoreanske præsident, Moon Jae-in, karakteriserede som "en officiel start på en ny æra af fred" – og det gælder ikke kun på den Koreanske Halvø, men i hele verden. Moon fremhævede korrekt betydningen af den fælles økonomiske udvikling af nord og syd, øst og vest, som det eneste levedygtige grundlag for en sådan fred.

Der er intet forudbestemt om, hvilken af disse to veje menneskeheden vil vælge ved dette vendepunkt. Vores bedste kompas i disse uklare farvande er Lyndon LaRouches tanker og ideer, som vedbliver at være en levende kraft til at forme historien, i det omfang de er kendt, studeret og handlet på.

Det er årsagen til, at LaRouche-bevægelsen har valgt at fejre denne 4. juli, USA's Frihedsdag, ved at forøge sin kampagne for at rense LaRouches navn, herunder ved en øget cirkulation af underskriftsindsamlingen i både digital og trykt form, der kræver hans renselse, ledsaget af følgende enkle budskab:

"Jeg tror du ved, at den 4. juli ikke handler om hotdogs og fyrværkeri – det er en tid til at fejre hvad det betyder at være en amerikansk patriot. Lyndon LaRouche repræsenterede hele sit voksne liv ægte amerikansk patriotisme. Han blev ikke født ind i en social eliteklasse, han blev han ikke født rig – alligevel blev han en historisk person og leder, baseret på fortjenesten af sine ideer og styrken af sin karakter. Disse ideer udgjorde en sådan trussel for det moderne oligarki, at LaRouche blev bagvasket, uretfærdigt retsforfulgt og ulovligt kastet i fængsel. Hvilken bedre måde findes at fejre USA's uafhængighed på end ved at støtte renselsen af den store amerikanske patriot Lyndon LaRouche? Brug venligst to minutter på at underskrive vores anmodning om, at præsident Donald Trump renser LaRouche. Hvis du ikke er bekendt med den juridisk skændige ugering mod LaRouche, så se vores nye dokumentarfilm: 'LaRouche-sagen – Robert Muellers første lejemord'. "

Samarbejde mellem USA, Rusland og Kina indvarsler et nyt paradigme for menneskeheden

Den 2. juli (EIRNS) – Præsident Donald Trumps besøg i Nordkorea, hvor han mødtes med Kim Jong Un, og genoprettede 'ånden fra Singapore' i de bilaterale forbindelser mellem USA og Nordkorea, repræsenterer faktisk langt mere end det – potentielt et stort skridt fremad for menneskeheden. Helga Zepp-LaRouche bemærkede i dag, at mens mødet pludselig kom op søndag den 30. juni, "afspejler det hele processen frem til mødet mellem Trump og Putin samt Trump og Xi Jinping, og jeg tror, at der bag kulisserne har været en helt utrolig indsats for at gå i denne retning. Dette er et stort skridt i retning af, at de fire stormagter arbejder sammen."

'De fire stormagter' refererer til samarbejdet mellem verdens største eurasiske kulturer – Rusland, Kina, Indien og USA – som repræsentativt for den bedste europæiske kultur, hvilket Lyndon LaRouche definerede som den minimale kombination af politiske og kulturelle enheder med tilstrækkelig styrke til at slukke det for det Britiske Imperiums sidste glød, og skabe et nyt paradigme for menneskeheden baseret på samarbejdsvillig økonomisk udvikling og en ny renæssance, der forener den positive arv i hver af verdens succesfulde kulturer.

Det kan ikke overses, at både Xi Jinping og Vladimir Putin for nylig mødtes med Kim Jong Un, hvilket førte til de historiske private møder mellem præsident Trump og både Xi og Putin i Osaka, hvor Trump hævdede sin personlige diplomatiske kontrol. Den nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton og udenrigsminister Mike Pompeo blev holdt ude fra topmøderne – Bolton blev endda sendt helt af vejen, til Mongoliet.

Som præsident Putin fortalte til Financial Times i sidste uge, kan fremskridt i spørgsmålet om Nordkorea kun ske, hvis der stilles absolut solide sikkerhedsgarantier for Nordkorea, især da nordkoreanerne er fuldt bevidste om, hvad der skete med Irak og Libyen, da de opgav deres atomvåbenprogrammer. Af indlysende grunde kan sådanne garantier kun gives af Rusland og Kina i samarbejde med USA.

Det centrale udestående spørgsmål der fortsat skal behandles er: Kan samarbejdet mellem USA, Rusland og Kina om strategiske spørgsmål udvides til det afgørende spørgsmål om reformering af den vaklende internationale finansielle infrastruktur? Selv Bank for International Settlements (BIS i Schweiz er 'centralbankernes centralbank' –red.) har i denne uge advaret om den vildt overstrakte boble af virksomhedsgæld, opblæst 'gearet' gæld, der ligner den boliglån-boble, som udløste sammenbruddet i 2008 og næsten et sammenbrud af hele det vestlige finansielle system.

Zepp-LaRouche meldte ud i dag: "Jeg tror, at denne form for samarbejde, Rusland, Kina og USA imellem, er ved at komme meget, meget tæt på potentialet for at udvide det til områder der skal ses på, som den truende finanskrisen, den Nye Bretton Woods-aftale, den påtrængende reform af systemet, og det er muligvis ikke så umuligt som folk måske tror". Hun pegede på en artikel, der blev offentliggjort mandag af CNBC, af Michael Ivanovitch, en tidligere embedsmand ved OECD, en tidligere økonom på New York Federal Reserve og Columbia-professor; artiklen bar titlen: "Trump gør det grundlæggende arbejde for en ny verdensorden bygget op omkring USA, Kina og Rusland."

Ivanovitch skriver, at de største forretningsdelegationer ved St. Petersburg International Economic Forum d. 6-8. juni var fra USA (der er også den kendsgerning, at den største udenlandske delegation til "Summer Davos" Forum, der nu finder sted i Dalian i Kina, er fra USA). Ivanovitch peger på, at indblandingen i præsident Trumps politik for at skabe tætte forbindelser med Rusland og Kina, fra hans egen regering, er

blevet kørt ud på et sidespor i de nylige diplomatiske bedrifter, og at Trump er klar over, at opnåelsen af hans hensigt i denne henseende er afgørende for hans genvalg i 2020.

Den næste afgørende begivenhed er halvtredsårsdagen den 20. juli for menneskets månelanding. Schiller Instituttet afholder internationale festligheder for at opildne det voksende momentum for det globale samarbejde i menneskehedens næste 50 år. Zepp-LaRouche pegede i dag på den presserende nødvendighed af at "omdanne den amerikanske økonomi til en rumøkonomi, for at gøre det muligt at Trumps idé om at sætte en mand og kvinde på månen inden 2024 faktisk lykkes ...". "Hvis man ser på kostprisen af materialer, der er nødvendige for at gennemføre programmet for koloniseringen af Månen-Mars," tilføjede hun, "vil det kun fungere, hvis man øger produktiviteten i hele verdensøkonomien", herunder et gennembrud i fusionskraft. "Man har ikke tilstrækkelig industriel og teknologisk videnskabelig kapacitet i verden lige nu, til at lave den slags transformationer der kræves," sagde hun. "Så der er ingen grund til at betragte noget land som en fjende, for selv om hele verden samler den samlede industrielle kapacitet, kræver det stadig et spring til en ny økonomisk platform, uddannelse af en eller to generationer af mennesker – det kræver et enormt spring. Så det er ikke et spørgsmål om at fordele en mindre kage blandt mennesker, 'der mundhugges': Det er et spørgsmål om, hvordan man definerer en ny økonomisk platform, hvor nye frihedsgrader er mulige."

Det er på dette niveau af virkelighed, at vi finder nødvendigheden af at få rensset Lyndon LaRouche navn, samt gøre hans ideer tilgængelige for alle verdensborgere.

Lyndon LaRouches triumf, 1922-2019

Hovedtale og afsluttende bemærkninger af Helga Zepp- LaRouche

Dennis Speed: På vegne af Schiller Instituttet vil vi gerne byde velkommen til alle, der er her i dag, og byde velkommen til jer, som er samlet rundt omkring i USA og forskellige steder i verden. Vi har kaldt denne dag og denne mindehøjtidelighed for "Lyndon LaRouches Triumf". I virkeligheden er denne historie imidlertid fortællingen om to menneskers sejr. Den 12. oktober 1988 – for over 30 år siden – på Tysklands Kempinski Hotel, et år før Berlinmuren faldt, sagde Lyndon LaRouche til et forbløffet pressekorps: "Jeg kan forsikre jer for, at det jeg nu fremlægger for Jer vedrørende udsigten til Tysklands genforening er et forslag, som vil blive studeret nøje af de relevante kredse inden for etablissementet i USA. Mange vil i dag være enige om, at tiden – under de rette omstændigheder – er inde til de indledende skridt imod genforeningen af Tyskland med en klar udsigt til, at Berlin kan genoptage sin rolle som hovedstad." Lidt over et år senere, den 9. november 1989, faldt Berlinmuren. Den 3. oktober 1990 blev Tyskland genforenet, Berlin skulle atter blive hovedstaden. Inden for de timer der fulgte umiddelbart efter den 9. november, skitserede Lyndon LaRouche, der på daværende tidspunkt sad i fængsel, så den politik som nu går under forskellige navne i Verden, Den nye Silkevej, Bælte- og Vejinitiativet, og Schiller Instituttet ville rejse til de tidligere Warszawa Pagt-lande, og til Rusland og Kina for at

tale for denne idé. Verden kom til at kende denne idé som en ny dialog mellem civilisationer, i modsætning til det der blev kaldt "civilisationernes sammenstød". Som med personen Florestan, i Beethovens opera {Fidelio}, havde LaRouche vovet at tale sandheden, og hans belønning var at blive lænket gennem hans fængsling. Og som med Florestan og Fidelio, førte Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren og lederen af Schiller Instituttet, gennem sin utrættelige promovering af 'Den nye Silkevej', og hvad der nu hedder 'Verdens-Landbroen', gennem sin udformning af 'dialogen mellem civilisationer' og gennem sin hengivelse til 'frihedspoeten' Friedrich Schiller, den vellykkede kampagne for at befri Lyndon LaRouche fra fængsel. I dag er Lyndon LaRouches triumf mulig på grund af hende. Det er mig en ære, som altid, at introducere Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet. [stående bifald]

Helga Zepp-LaRouche: Dette er et enestående øjeblik i vore liv, hvor vi samles her for at mindes og ære min elskede Lyn. Lyn ændrede livet for de fleste af os, på den mest dybtgående måde. Og hvis vi spørger os selv: "Hvor ville jeg have været, hvis ikke for det utrolige privilegium at have mødt Lyn, vor tids mest kreative tænker?" Hvis man ser rundt i vores samfund i dag, ser man så mange liv, der spenderes dårligt, mennesker, der er fortabt i materiel grådighed, jagten på penge, genstande, underholdning – nogle er meget succesfulde. De tjener mange penge, men deres sjæl har allerede længe været spist op af mere begær. Mange er ikke så succesrige. De kan ikke få enderne til at mødes. For de fleste af os åbnede Lyn døren til en sand medmenneskelighed, personligt, og i utallige diskussioner han havde med mennesker i løbet af sit lange liv bevægede han tusinder og atter tusinder af mennesker i USA, i Europa, i Afrika, i Asien og i Latinamerika. Han ændrede rent faktisk deres liv, og bevægede dem på en dybtgående måde... i de fleste lande på denne planet, på fem kontinenter. Lyn talte med mange grupper og enkeltpersoner... unge mennesker. Han

oplyste fiskerne i Peru. Han fortalte skomagere i Italien om skomageri. Han talte med italienske lovgivere og lovgivere rundt om i verden. Han underviste iværksættere om fysisk økonomi. Han talte med fagforeninger, lærere, akademikere; verdens bedste musikere. Han åbnede døren til sandhed og viden for mange, mange mennesker. Og mange af dem sagde, at Lyn vidste mere om deres fagområde end dem, eksperterne selv, og at han var i stand til at ændre retningen i deres tænkning. Lyns eksistens er et mirakel. Han trodsede alle hindringer for forfølgelsen af sit mægtige intellekt. Som ung følte han sig som en "grim ælling", som ikke ville passe ind i det banale miljø, der omgav ham. Men allerede som ung havde han den indre styrke til at afvise enhver intellektuel korruption. Lyn tilføjede imidlertid noget til det talent: Han havde en, for de fleste mennesker, ubegribelig intellektuel omhyggelighed og stringens. Han var virkelig en sandhedssøgende person, en universel tænk, der indtog og tilføjede noget til næsten alle relevante grundlæggende vidensområder: naturvidenskaben, klassisk musik, poesi, historie, og den store Norbert Brainin sagde, efter to dage med meget intensive diskussioner: "Denne mand kender så meget mere til musik, end jeg gør". Man kunne sige det samme om Lyns viden om historie, den amerikanske historie, Sovjetunionens historie, om Afrika, om den europæiske filosofi. Og på alle disse områder, og jeg har sikkert glemt halvdelen af dem, gjorde han enestående opdagelser og tilføjede kvalitative gennembrud i dem. Ud af al denne universelle viden udviklede han sin egen videnskab om fysisk økonomi, og det blev anerkendt af mange fremragende lærde i mange lande, at hans metode var den mest dybtgående inden for økonomi som sådan. Lyns motivation for sit arbejde var – og er – kærlighed til menneskeheden. Når han arbejdede på et projekt, arbejdede han i 20 timer om dagen, og han kunne i sin bedste tider producere 60 til 80 sider med fodnoter, således at der ikke skulle ændres noget under redaktionen. Han kunne ikke fordrage tanken om at undertrykke folks potentiale, det være sig at de skulle leve i fattigdom, ligesom han ikke kunne fordrage ideen om fattigdom i udviklingslandene, og han

begyndte at hade imperialismen, som den form for regering der gør netop det imod mennesker. Men han kunne heller ikke klare undertrykkelsen gennem fejlagtige ideer om det fysiske univers love, fordi sådanne fejltagelser ville føre til selvdestruktion af kulturer og civilisationer. Jeg har aldrig set eller hørt om nogen, der var så aldeles fokuseret på de nødvendige forandringer i systemet af undertrykkelse, og så aldeles fokuseret på at erstatte det med sin egen vision om en mere menneskelig og smuk verden. Denne opfattelse gjorde det muligt for ham meget tidligt – i 60'erne – at erkende den ødelæggende fare, der lå i rock-sex-modkulturen. Og se på USA i dag med hensyn til den kultur. Hvis Lyn ville have været præsident – og det kunne han have været, fordi han var godt på vej i kampagnen i 1984, og Illinois-kampagnen i '86 – ville det aldrig være sket. Og havde det ikke været for operationerne udført af de neoliberale og det neokonservative etablissement, ville han have bragt verden i orden. Tænk på de ændringer, han allerede påbegyndte i den retning: Udviklingen af Latinamerika gennem sit samarbejde med López Portillo. Den smukke ide om at få bugt med fattigdom i Indien gennem sit arbejde med Indira Gandhi for en 40-årig udviklingsplan for subkontinentet. Han var i færd med at overvinde NATO's og Warszawa-pagtens militære blokke gennem sin ide om SDI (Strategic Defense Initiative –red.) , ideen om at gøre en ende på geopolitik og fortsætte med ideen om én menneskehed. Tænk over hvad der ville være sket, hvis hans opfattelse af at bruge SDI som drivkraft for videnskabelig udvikling og at bringe nye teknologier baseret på nye fysiske principper til udviklingslandene, den gigantiske teknologioverførsel, der gør det muligt for disse lande at springe fremad til de mest avancerede produktionsformer. Igennem flere årtier ville en lettelse af fattigdommen i Afrika, Asien og USA have fundet sted. Man ville have haft universel uddannelse af ethvert barn, allerede i anden generation, og af den uddannede ungdom i udviklingssektoren. I USA ville man have haft en offentlig debat om de spørgsmål, som Lyn rejste i sin smukke tale i 1988 i Chicago på konferencen 'Food for Peace' (Mad for fred), med

henblik på at gøre de afrikanske ørkener til en frodig have der er i stand til at producere mad nok til verdensbefolkningen. Der ville være en debat i USA, ikke om "Game of Thrones", men om Einsteins Generelle Relativitetsteori og universets love. Han ønskede af få musikere til at diskutere principperne for klassisk komposition, i traditionen der rækker fra Bach til Brahms. Han ville have fået forskere til at opnå en dyb forståelse af livets princip, hvor de ville have fundet en løsning og kur mod de fleste sygdomme. Kreativiteten i sig selv ville være den højeste værdi i samfundet, og alle ville opleve den intellektuelle glæde ved en ny international renæssance. Og vi, der arbejdede med Lyn, havde det privilegium at få en forsmag på hvad det betyder at leve i idéernes verden. Hvis Lyn var blevet præsident, ville denne renæssance-ånd være blevet den intellektuelt fremherskende magt over hele USA og i verden. USA er meget heldige at have sådan en person med et så smukt sind og en sådan profetisk vision. Lyn og jeg havde engang et møde med en biskop i Rom, og han sagde, at Lyn er en mand med forsyn, og jeg er helt enig: Fordi Lyns liv og hans livsværk er i absolut overensstemmelse med skabelsens hensigt. Det er en tragedie for befolkningen i USA og resten af verden, at nutidens onde kræfter var i stand til at afspore denne indsats, i det mindste midlertidigt. Og et gennembrud for hele menneskeheden vil være forbundet med Lyns ideer. Men Lyns vision om, at en fuldt udviklet verden bliver en realitet i form af en 'Verdenslandbro, er nu ved at ske: En ny form for internationale relationer mellem nationer, en dialog mellem klassiske kulturer, der erstatter konfrontationen, og visionen om et internationalt samarbejde med kolonisering af Månen og en fælles mission til Mars. Hans fjender, som er menneskehedens fjender og fjender af folkets lykke, kan sejre på kort sigt. Men de er allerede hjem søgt af Erinyerne ('hævnens gudinder', *red.*). De har muligvis kunnet dække over deres forbrydelser for en kort stund, men der er denne højere magt indenfor naturlov, som vil bringe deres forbrydelser for dagens lys. Lyn har tværtimod fortjent evigt liv. Hans liv har

udspillet sig i evighedens samtidighed. Hans sind og ideer svæver over alle steder og tider. Lyn er nu i et rige, som det der er vist i *Skolen i Athen* (et billede af maleren Rafael –red.): Han er sammen med Sokrates og Platon, med Confucius, Kepler, Leibniz, Bach, Beethoven, Einstein og Vernadsky og alle de bedste 'hoveder' til alle tider, og indenfor alle kulturer.

Du er udødelig, elskede Lyn. *Herefter følger Helga Zepp-LaRouches afsluttende bemærkninger:*

Speed: "Et stort menneskes gerninger fortsætter med at indvirke på andre menneskers liv gennem tiderne. For det gode, som en dydig mand kan gøre, kan ikke gøres indenfor en livstid. Således lever han videre efter sin død, og virker videre som i livet. Den dydige handling, det veltalte ord kæmper videre, udødeligt, sådan som han, der var dødelig, kæmpede. Lev således også du videre igennem endeløse tider". Denne idé er den idé, som Lyndon LaRouche levede med, og levede for. Den sidste linje i dette digt, der er dedikeret til komponisten Ludwig van Beethoven, lyder: "Glød dig i al evighed". For at afslutte dagens proces har vi har flere andre ting, flere stykker musik, og i øjeblikket uddeler vi et af dem til alle blandt publikum. Men hvad angår de sidste ord, som vi gerne vil sige i dag, er det mig endnu engang en ære at introducere Helga Zepp-LaRouche. [bifald]

Helga Zepp-LaRouche: Jeg vil gerne give jer et citat, som William Warfield gav som bidrag til *Festskrift* til Lyns 80-års fødselsdag i 2002. "Ja, også for mig har *Vier Ernste Gesänge* (Fire Alvorlige Sange –red.) af den store Johannes Brahms været hans sidste vilje og testamente. Min ven, hvad kan være bedre end, 'nu er der tro, håb og kærlighed, disse tre. Den største af dem alle, af disse tre, er kærlighed. 'Die Liebe er den største af dem alle".

"Lyn, vi elsker dig så højt, så højt – du har elsket menneskeheden på en sådan måde, at vi gør det til vores

hellige engagement at udføre og realisere din vision, at bidrage med hele vores potentiale for at gøre verden til et bedre sted. Du er med os, og vi er med dig, for evigt. Og jeg siger til dig, som dine sidste ord til mig lød: Ich liebe dich (Jeg elsker dig).” [stående bifald]

Statsmandskunst versus geopolitik: Den asiatiske skueplads

Den 26. maj (EIRNS) – “Det er karakteristisk for et vendepunkt i historien, at de fleste mennesker ikke har noget begreb om, hvad der sker. Kun de visionære, der har en klar ide om fremtidens positive potentiale, er i stand til at gribe ind i processen i afgørende momenter for at afværge potentielle katastrofer, og i stedet indlede en ny epoke for menneskeheden. Vi befinder os i et sådant faseskift.”

Disse var de indledende ord af Schiller Instituttets grundlægger og præsident, Helga Zepp-LaRouche, i hendes præsentation til ‘Konferencen om dialog mellem asiatiske civilisationer, 2019’, der blev afholdt den 15. maj i Beijing. De beskriver præcist det afgørende øjeblik menneskeheden står overfor.

Menneskeheden står i dag over for to diametralt modsatte, uforsonlige tilgange. Den ene fremmer geopolitik, konfrontation og unilateralisme til forsvar for det Britiske Imperiums døende verdensorden; den anden opfordrer til en dialog mellem nationerne, baseret på højdepunkterne i deres

respektive civilisationer. Som Zepp-LaRouche understregede i sin tale: "Hvis vi ønsker at skabe en mere menneskelig orden, må den bygges på de bedste begreber, der er produceret af forskellige kulturer. Disse begreber må så at sige have en ontologisk, erkendelsesmæssig, karakter, fordi intet i dem kan være tilfældigt eller af blot en samtidig karakter. "De skal afspejle hvad der i den jødisk-kristne vestlige civilisation er kendt som 'naturlov', den højere orden af universets kreative udvikling, som kan erkendes af det menneskelige sind, og i hvilken mennesket deltager.

Det er i dette domæne, at menneskeheden mest har brug for 'Lyndon LaRouches vise ord'. I denne epoke udarbejdede LaRouche på egen hånd de begreber, der er nødvendige for at bringe et nyt paradigme til virkelighed – og at slå en pæl gennem hjertet på det gamle paradigme med dets onde menneskesyn. Mange af LaRouches skrifter kunne nævnes i denne henseende, men ingen er bedre end hans bog fra den 19. december 2004: Dialogen mellem eurasiske civilisationer: Jordens næste halvtreds år. (The Dialogue of Eurasian Civilizations: Earth's Next Fifty Years) [Se EIR, 7. januar 2005.]

Det er med dette for øje – nemlig at give USA og alle verdens nationer adgang til sådanne begreber – at vi fejrer LaRouche-mindehøjtideligheden den 8. juni i New York City, samt ved et halvt dusin satellitbegivenheder over hele landet. Det drejer sig især om de begreber og den politik, som Trump-regeringen har brug for, mens den bryder fri af det britiske komplot for at vælte hans præsidentskab, med henblik på højt og tydeligt at afvise den selvmorderiske politik for økonomisk og geopolitisk konfrontation med Kina og Rusland, som briterne ønsker at pålægge USA Det er en afklaring, som verden snarest ønsker at høre fra Washington.

Vi henviser læseren til 'Beijing-konsensus 2019 fra Konferencen om Dialog mellem Asiatiske Civilisationer', der netop blev udgivet den 24. maj som en glimrende afspejling af

den nye vision for menneskeheden, der nu spredtes over Asien såvel som andre kontinenter. Denne opfattelse blev allerede understreget af Kinas præsident Xi Jinping i hans hovedtale til det første Bælte- og Vejforum for Internationalt Samarbejde, der blev afholdt den 14.-15. Januar 2017:

“Vi bør bygge Bæltet og Vejen ind i en sammenhæng, der forbinder forskellige civilisationer. I forbindelse med Bælte- og Vejinitiativet burde vi sørge for, at udveksling erstatter fremmedgørelse, når det gælder forskellige civilisationer, at gensidig læring erstatter sammenstød, og at sameksistens vil erstatte en følelse af overlegenhed. Dette vil øge den gensidige forståelse, gensidige respekt og gensidige tillid mellem forskellige lande.”

Foredrag #4 (18. maj): Italiensk Videnskab og Kultur

Talere: Liliana Gorini, John Sigerson

Lyndon LaRouches ideer afspejler i Italien et fremskridt for den videnskabelige og kunstneriske revolution i det 15. århundredes florentinske renæssance. Dette fremskridt omfatter en tilbagevenden til en naturlig musikalsk stemning, hvilket Giuseppe Verdi krævede for mere end et århundrede siden; Italiens nylige skridt til at gennemføre LaRouches forslag om en Glass/Steagall-banklovgivning, en tilbagevenden til Hamiltons principper om økonomisk politik; og Italiens dristige beslutning om at tilslutte sig Kinas Bælte- og Vejinitiativ for verdens udvikling.

Grundlæggende er der imidlertid ikke noget specifikt italiensk knyttet til disse fremskridt; Italien er den gode muldjord, som bærer de nuværende frugter af de platoniske ideer, der opstod i det gamle Grækenland, videreført af Nicolaus Cusanus, Johannes Kepler, den tyske matematiker og fysiker Bernhard Riemann, og det musikalske geni Wilhelm Furtwängler. Furtwängler var omtrent ene om at redde den europæiske musikkultur fra at blive destrueret af den britiske *golem* Adolf Hitler. Senere blev han den ledende inspiration for LaRouches insisteren på at musik ikke udfoldes i lyd, men i det riemannske komplekse domæne.

Betydningen af det andet Bælte- og Vejforum – det nye paradigme tager form

Den 1. maj (EIRNS) – Afslutningen af det historiske andet Bælte- og Vejforum for Internationalt Samarbejde i Beijing har sendt positive chokbølger rundt om i verden, hvilket kan og må være en tilskyndelse til at bringe USA ind i det nye paradigme. Regeringer i hele Afrika, Asien, Latinamerika og endog Europa, lovpriser det nu indlysende potentiale for alle nationer til at deltage i en udviklingsproces der overgår hvad verden nogensinde har set. Malaysias Mahathir, der blev fremstillet som et eksempel på "gældsfølden", da han suspendede en stor jernbanelinje, der blev opført af Kina, roste Kina for at genforhandle kontrakten og udtrykte sin glæde på forummet ved at konstatere, at programmet virkelig er universelt. Italien afholdt i dag det andet møde i dets Kina-arbejdsgruppe, hvor Michele Geraci, lederen af arbejdsgruppen, gjorde det klart, at Italiens

hensigtserklæring med Kina om Bæltet og Vejen “bragte Kina nærmere Europa”.

Selv om USA ikke sendte nogen højtstående delegerede til forummet, har præsident Donald Trumps team netop afsluttet møder i Beijing i den nuværende forhandlingsrunde om en handelsaftale mellem USA og Kina, og vicepræsident Liu He og hans hold vil komme til Washington i næste uge for yderligere samtaler. Præsidenten har gentagne gange sagt, at der er et positivt momentum, og at et topmøde med Xi Jinping i Det Hvide Hus vil blive arrangeret, så snart en aftale er på plads. Hvad der behøves for et vellykket resultat, er at de politiske og økonomiske blokeringer af kinesiske investeringer i USA, Kongressen og CFIUS (Udvalget for Udenlandske Investeringer i USA) baseret på de falske påstande om kinesisk spionage og potentiel sabotage af infrastruktur, bliver afsløret og afvist.

Trump aftalte i denne uge på et møde med Kongressens demokratiske partis ledere, en 2 billioner \$ infrastrukturpakke – ikke en dårlig start på den desperate mangel på infrastruktur over hele landet – men uden en anelse om hvordan beløbet skulle skaffes. Mens overvindelsen af modstanderne mod kinesiske investeringer ville hjælpe, er den eneste virkelige løsning den der er indeholdt i de Fire Love, som Lyndon LaRouche har foreslået – især oprettelsen af en hamiltonisk nationalbank. Kinesiske embedsmænd har gentagne gange bekræftet overfor EIR, at de ville være glade for at udveksle deres enorme beholdninger af amerikansk offentlig statsgæld i en sådan nationalbank, for at finansiere grundlæggende infrastruktur over hele landet. Og selvfølgelig er det ikke kun Kina, som besidder amerikansk statsgæld, men andre nationer og millioner af borgere, der har modtaget nærmest nul rente på disse obligationer i det sidste årti, ville ligeledes have mulighed for at investere i en nationalbank.

Mens Trumps regering nærmer sig en “episk aftale” (som Trump

kalder det) med Kina, balancerer forbindelserne med Rusland på et knivsæg. På trods af at det mislykkede britiske kupforsøg mod præsidenten, som han selv har identificeret som en britisk operation for at sabotere hans hensigt om at etablere venskabsrelationer med Rusland og præsident Putin, har Trump endnu ikke udnyttet situationen til at komme til at tale med Putin, bevæge sig i retning af forsoning, bryde gennem de neokonservatives afspærringer omkring ham, selvom han fortsat insisterer på, at et positivt forhold til Rusland "er en god ting, ikke en dårlig ting".

I mellemtiden gør trio'en Bolton, Pompeo og Pence hvad som helst for at fremprovokere en konfrontation med både Rusland og Kina over situationerne i Venezuela og Iran, hvilke begge kan føre til en ødelæggende krig, hvis de ikke dæmpes. Forsøget i tirsdags og onsdags (1. majdagen) på at vælte regeringen i Venezuela, er hidtil mislykkedes, da militæret forbliver loyalt overfor regeringen. Irans udenrigsminister Mohammad Javad Zarif blev interviewet af Fox News i søndags, hvor han blev spurgt, om han troede, at USA havde til hensigt at gennemtvinge et regeringsskifte af Irans regering. "Jeg tror ikke, at præsident Trump vil gøre det," svarede han. "Jeg tror, at præsident Trump stillede op på et kampagneløfte om ikke at bringe USA i krig igen." Men, fortsatte han, der er et "Team B", deriblandt John Bolton, som pressede Trump ind i en regimeskiftepolitik og endog krig.

En fjernelse af skyggerne fra fupnummeret med den britiske Russiagate er endnu ikke fuldt ud gennemført, så længe Mueller lyver om, at Rusland hackede det Demokratiske Partis computere forbliver den officielle sandhed. Ligesom LaRouchePAC afslørede anklagen om "hemmelige aftaler" mellem Rusland og Trump-kampagnen for at være intet andet end en MI6-løgn, så må vi også afsløre og ødelægge løgningen om hacking, ved at benytte modet fra den tidligere tekniske direktør, Bill Binney, til at afsløre sandheden. Baltimore Sun offentliggjorde i dag et langt brev fra en LaRouchePAC-arrangør om denne løgn, og

opfordrede Kongressen til at få Binney til at vidne for at fremlægge sit bevis. Faren er stor, men det er potentialet for det nye paradigme også. Hvis præsident Trump reagerer på opfordringen til at frifinde Lyndon LaRouche, ville det Britiske Imperium og de neokonservative gå amok, men hele det smukke udvalg af LaRouches ideer ville pludselig være nærværende for verdens borgere, og det nye paradigme ville helt sikkert følge efter.

Forhandlingerne mellem USA og Kina om handelsaftaler genoptages i Beijing; vil en strategisk aftale om Bæltet og Vejen følge efter?

Den 30. april (EIRNS) – Efter afslutningen af det enormt succesfulde 2. Bælte- og Vejforum, er Beijing i dag stedet for den næste runde af amerikansk-kinesiske forhandlinger, hvilket kunne føre til et topmøde imellem Trump og Xi i Washington DC i nær fremtid. Selv om emnet for forhandlingerne nominelt er en handelsaftale mellem de to lande, er det egentlige underliggende emne spørgsmålet om hvorvidt USA kommer med ombord i den globalt definerende proces med Bælte- og Vejinitiativet. Briterne er synligt nervøse for at dette kunne finde sted, til trods for det lave niveau af den amerikanske repræsentation på selve forummet.

Problemet, som briterne står overfor, er ikke kun, at de

flESTE nationer i verden stort set skifter centret for deres opmærksomhed til Bælte- og Vejinitiativet. Den virkeligt skærpende faktor er, set fra deres synspunkt, at præsident Donald Trump hamrer løs på den britiske (ikke russiske) rolle i det mislykkede statskup imod ham, og igen truer med at frigive alle de hemmeligstemplede dokumenter i sagen. De forstår, at præsident Trump fuldt ud er i stand til at begrave det særlige forhold ('special relationship') med Storbritannien og i stedet skifte over til en fungerende alliance med Kina, Rusland og andre nationer, en alliance med fokus på hurtig økonomisk vækst og en ny sikkerhedsarkitektur.

Med alt at tabe står briterne bag en bølge af rabiat anti-kinesisk propaganda, i denne uge præget af en opfordring til at gribe til våben fra Kiron Skinner, direktør for politisk planlægning ved udenrigsministeriet. Og den samme britiske hånd er bag de fornyede krigs- og irregulære krigsforanstaltninger (terrorisme), fra Venezuela til Taiwan-strædet, til amerikansk indenrigsterrorisme.

Den amerikanske finansminister Steven Mnuchin, som er i Beijing for handelsforhandlingerne sammen med handelsrepræsentant Robert Lighthizer, fortalte til Fox Business den 29. april: "Der er stadig nogle vigtige spørgsmål. Vi har stadig mere arbejde at gøre. Hvis vi kommer til en færdig aftale, vil den have reelle bestemmelser omkring håndhævelse," og tilføjede at disse bestemmelser er "tæt på at være færdige "og kun har brug for "en smule finjustering." Efter forhandlingerne i Beijing vil den kinesiske hovedforhandler, vicepræsident Liu He, komme til Washington, DC den 8. maj for opfølgende samtaler.

Helga Zepp-LaRouche opsummerede i dag det der står på spil med følgende ord: "Det epokegørende spørgsmål er i virkeligheden: Vil vi være i stand til at flytte civilisationen til et nyt paradigme, hvor geopolitikken stopper, hvor vi finder en måde at samarbejde om menneskets fælles mål, og har den form for global rekonstruktion af verdensøkonomien, som Lyndon LaRouche

viede hele sit liv til? Dette følger tydeligvis med den form for revolutionære gennembrud i videnskab og kultur, som LaRouche var ansvarlig for. Alt dette er inden for rækkevidde, men det kræver – og dette understreges – at det Britiske Imperium bliver besejret, og at USA bliver bragt på en kurs for at tilslutte sig den nye dynamik i den Nye Silkevej, som virkelig er et synonym for dette nye sæt af internationale forbindelser.

“Det er i virkeligheden, hvad kampen for Lyndon LaRouches frifindelse handler om. Derfor er det den vej, der mest direkte fører til skabelsen af et nyt paradigme.”

LaRouchePAC foredrag # 1 (27. april): Oversigt: Den enkeltes rolle i historien. Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet

En person kan ændre historien, og den mest magtfulde kraft i historien er ikke våben, penge eller hære: det er ideer. Lyndon LaRouche udnyttede denne indsigt og brugte den til at ændre verden. I dag ses frugterne af hans årtier lange organisering, sammen med mange kolleger og hans kone (læreren i denne klasse) i potentialet for internationalt samarbejde, som eksemplificeret af det kinesiske Bælte- og Vejinitiativ.

For at undgå den truende mørke tidsalder, som atomkonflikten mellem USA og Rusland udgør, er det vigtigt med et begreb om den nødvendige renæssance.

‘Den Nye Silkevej’ er en ustoppelig dynamik; Vi må stadigvæk gennemføre Lyndon LaRouches økonomiske love

Den 29 april (EIRNS) – Er mere end 130 regeringer, 37 stats- og regeringschefer, alle større internationale og finansielle institutioner og 5.000 virksomheder på én konference tilstrækkelig til at overbevise om, at der er ved at opstå en ny økonomisk orden? Den ekstraordinære deltagelse af regeringer, stats- og regeringschefer – et betydeligt antal af dem der indtil for nylig blev betragtet som “skeptikere” og “kritikere” af Bælte & Vejens store infrastrukturprojekter – og virksomheder på det andet Bælte- og Vejforum for internationalt samarbejde sammenlignes med de største internationale møder i historien. Det var allerede bevist på, at Bælte- og Vejinitiativet (BVI) har udviklet sig betydeligt siden det første Bælte- og Vejforum i 2017 og nu er et ustoppeligt nyt paradigme for økonomien. Visse myter om “tilbageslag” og “kritik” i Asien, som er blevet spredt, faldt også til jorden.

“Udviklingen i den seneste periode gør det meget klart, at den dominerende dynamik i verden i dag er Bælte- og

Vejinitiativet", erklærede Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche i en diskussion med Europæiske kolleger i dag. Hun er, sammen med sin mand Lyndon LaRouche, en intellektuel forfatter af denne dynamik fra 1980'erne og frem. "Dette", sagde hun, "er det vigtigste initiativ med hensyn til infrastruktur uden fortilfælde, hvad angår et nyt sæt af relationer, hvad angår nye kulturelle relationer og en ny ånd af Silkevejen, at det simpelthen er det vigtigste punkt på dagsordenen, og at det er den eneste langsigtede strategiske plan til at føre verden ind i et nyt paradigme. Og interessant blev dette i store træk sagt på den måde af den schweiziske præsident, Ueli Maurer, der kommenterede, at dette var Schweiz' langsigtede, strategisk plan; så han underskrev en hensigtserklæring med Xi Jinping. "Den italienske premierminister, Giuseppe Conte, der underskrev en hensigtserklæring med præsident Xi i Rom i sidste måned, sagde stort set det samme, i glæde over at Italien havde "banet vejen for andre europæiske nationer, som nu vil indgå aftaler" med Kinas Nye Silkevej.

Det mest presserende spørgsmål, sagde hun, er et samarbejdsforhold mellem USA og Kina. Amerika, som ikke var repræsenteret på højt niveau på forummet, har brug for Bæltet & Vejen. Men begge behøver noget andet. "Jeg tror hvad der hovedsagelig mangler, er en umiddelbar tilgang til Lyndon LaRouches ideer, mest af alt for USA's befolkning, men langt videre, for hele verden. Og jeg har sammenlignet det med den indflydelse, som indførelsen af Platon havde i forbindelse med kirkerådene i Ferrara og Firenze, hvilket udløste eksplosionen af den Italienske Renæssance. For hvis Nicholas af Cusa ikke have bragt den græsk-ortodokse kirkes forskere, Bessarion og Plethon, som alle var de førende lærde i Platon; og bragte de samlede værker af Platon, der var gået tabt i Europa i 1700 år – der var måske et par eksemplarer i nogle klostre, men ingen kunne læse dem mere, fordi folk ikke kunne forstå græsk mere – så det var faktisk, da den græske ortodokse kirke bragte Platon på banen. Heldigvis var der Medici'erne, der

finansierede et storstilet program til at oversætte værkerne, og det var begejstringen for Platon, som gjorde den Italienske Renæssance, til hvad den udartede sig til.

“Og jeg tror, at der i Bælte- og Vejinitiativets opblomstring er mange gode ideer og mange vigtige begreber, men at den dybere forståelse af hvad der kræves udelukkende findes i LaRouches værker. Derfor er frifindelsen så absolut vigtig, naturligvis bortset fra det faktum, at hans modstandere er krigspartiet”. Lyndon LaRouches frifindelse, konkluderede hun, “er den afgørende brik til at gøre verden til et sikkert sted.”

En uge med intenst diplomati.. løfte, fare, vanvid

Den 22. april (EIRNS) – Dette er en uge med intenst og verdenshistorisk diplomati, nogle af dem giver et stort løfte om en fælles fremtid for menneskeheden; nogle vidner om den ekstreme strategiske fare verden står overfor som helhed; og nogle giver udtryk for de direkte sataniske intentioner, der stammer fra det Britiske Imperiums anti-videnskabelige svindelnummer om klimaændringer. Begyndende med det sataniske: I dag er “Earth Day”, den hedenske tilbedelse af “Moder Jord”, der afviser menneskehedens eksistens som en kreativ art skabt i Guds billede. Greta Thunberg, det mentalt misbrugte barn fra Sverige, der er blevet forvandlet til leder af et “Børnenes Korstog” for at stoppe de onde voksne i verden, som tror på menneskelige fremskridt, ankom til London i weekenden, efter

at have afholdt en hedensk sammenkomst langfredag i Rom for 25.000, de fleste børn, med krav om afindustrialisering og affolkning. Hun mødtes endda med paven, som takkede hende for at "tale sandheden". Pave Frans, der under udarbejdelsen af sin sataniske rundskrivelse {Laudate Si}, som støtter fupnummeret om klimaændringer, naturligvis arbejdsende tæt sammen med Hans Joachim Schellnhuber, der anbefaler en reduktion af menneskeheden til mindre end en milliard mennesker. Stakkels Greta er delvist kontrolleret af den britiske "klima-videnskabsmand" Kevin Anderson, som mener at en halv milliard er det rigtige tal. I England, den sande kilde til ideologierne om befolkningsreduktion, forventes Greta at tale i Underhuset. Vil hun få en audiens hos dronningen og hendes gemal, Philip, inden han får sit ønske om at blive reinkarneret som en dødelig virus opfyldt for at hjælpe med at reducere verdens befolkning?

Om den strategiske fare: Den Internationale Sikkerhedskonference i Moskva begynder tirsdag, med over et tusinde deltagere fra 111 lande. Viceforsvarsminister oberst Alexander Fomin fortalte RT i dag, at "fred, uafhængighed, territorial integritet og suverænitet har tendens til i stigende grad at være skrøbelige i dag ... USA ser ikke passivt til og anvender andre taktikker, herunder en bred vifte af teknikker udviklet til hybride krige og farvede revolutioner ..., træning af ledere og medlemmer af ekstremistiske grupper, forøgelser af presset, herunder bestikkelse, mobning og sektorspecifikke sanktioner". Udenrigsminister Lavrov spurgte hvordan USA kunne klage over få russiske soldater i deres "baggård" (Venezuela), mens "ingen nævner det amerikanske militær og andet NATO personale – fra Storbritannien og Canada – som i mellemtiden har overfyldt Ukraine". Samtidig har Trump-administrationens brug af tredjeparts-sanktioner, angreb på selv formodede venner og allierede, der nægter at modtage ordrer om at afskære forholdet til Iran, Venezuela og andre, som for at være fjender, truer økonomisk og strategisk stabilitet i hvert hjørne af verden – og truer dollarens rolle

som en troværdig valuta for verdenshandelen.

Men der er også et dramatisk momentum mod et nyt paradigme, for at placere menneskeheden i centrum for en mission for fremtiden baseret på en videnskabelig og kulturel renæssance, centreret om ånden af den Nye Silkevej – en proces sat i gang af Lyndon og Helga LaRouche i løbet af de sidste tredive år. Det andet Bælte- og Vej-Forum finder sted torsdag og fredag i Beijing, med mere end 130 nationer repræsenteret, 37 statsoverhoveder, 360 ministre og 5.000 deltagere. Transformationen af Kina til en førende videnskabelig og industriel nation, der har løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom, er en ubestrideligt kendsgerning, mens Bælte- og Vejinitiativet er dedikeret til at overføre denne proces til hele verden, og glædeligt bydes velkommen af næsten hele verden.

Men de neokonservative dinosaurer, der omgiver præsident Trump, har indtil nu undermineret hans planer om at skabe venlige forbindelser med både Kina og Rusland. Det anti-kinesiske hysteri har nået en ny højde, på trods af Trumps optimistiske syn på Kina og den potentielle "storslåede aftale" med Kina, som nu er tæt på færdiggørelse. FBI har iværksat inddragelse af visa fra Kinas førende forskere – så mange som 200 eller flere – de lærde, der ser sig selv som venner af USA, som er afgørende for opbygningen af de nødvendige kulturelle og intellektuelle bånd for at forme dette venskab. Det samme FBI smider nu ledende kinesiske forskere ud af USA, herunder kræftforskere på det prestigefyldte Texas Medical Center i Houston, hvilket underminerer fremskridtet af menneskehedens sundhed, og forværrer forholdet mellem USA og Kina.

Tiden er knap til fuldstændigt at afslutte kupforsøget mod Trumps præsidentskab. Mueller-rapporten var tvunget til at indrømme, at der ikke var noget aftalt spil, men fastholdt løgnet om russisk indblanding i valget og mulig retsmæssig obstruktion af præsidenten, hvilket giver anledning til at de

afdankede Demokrater forfølger en rigsretsmæssig efterforskning af en forbrydelse, som ikke fandtes. Trump blev valgt af en nation, der var træt af økonomisk og kulturelt forfald, evig krigsførelse, og som fuldt ud støttede hans intention om at afslutte Den kolde Krigs splittelse af verden – et program uløseligt forbundet med Lyndon LaRouches arbejde over det sidste halve århundrede. At bringe USA og Europa ind i den nye ånd fra Silkevejen kan og må fremme processen.

Hvorfor Vesten er ved at tabe i konkurrencen med Kina

Af Alexander Hartmann, den 10. marts 2019

Under den afsluttende diskussion på Schillerinstituttets seminar i Berlin den 27. februar fremhævede Helga Zepp-LaRouche Vestens kulturelle forfald og Kinas helt modsatrettede kulturpolitik som én af hovedårsagerne til Kinas overlegenhed over for Vesten i den meget diskuterede konkurrence mellem de to systemer.

Anledningen til hendes redegørelse var det spørgsmål, om Vesten rent faktisk indtager en konfrontatorisk holdning over for Kina, eller om det ikke snarere er Kina, der konfronterer Vesten. I sit svar beskrev hun først udviklingen inden for de sidste år. Kina har siden Deng Xiaopings tid fulgt reglen om at "holde bolden flad og ikke fremhæve sin egen rolle, men først og fremmest tage sig af sin egen udvikling." Men det har ændret sig, først og fremmest med Xi Jinping. "Xi Jinping har sagt, at vi må ændre vor rolle som verdensmagt til gavn for hele menneskeheden." Så har Kina også sat sit program "Made in

China 2025" meget stærkt i forgrunden om at "blive globalt førende på verdensmarkedet inden for ti nøgleteknologier – computere, robotter, kunstig intelligens, el-biler og forskellige andre områder".

Selv om det nye silkevejsinitiativ er det største infrastrukturprogram i menneskehedens historie, så har Vesten i hele fire år næsten intet fortalt om Den nye Silkevej. "Fire års tavshed, så har man endelig bemærket noget: Lige et øjeblik! Det går for hurtigt, det der; og alle de lande, der tilslutter sig!" Og så begyndte Vestens angreb. "Det var virkeligt internationalt koordineret, pludseligt kom disse angreb fra CSIS 1) og fra europæiske tænketanke."

Det har udløst visse diskussioner i Kina, om det har været klogt at fremhæve 2025-programmets rolle så kraftigt og derved provokere og udsætte sig for alle disse angreb. "Så vidt jeg ved, har Kina trukket det en smule tilbage. Men på den anden side: kendsgerningerne taler for sig selv. Med landingen på Månens bagside er Kina i færd med at Kina overtaget føringen inden for udforskningen af Verdensrummet. Og her er der ikke længere nogle, der kan sige, at "Kina har stjålet teknologien i Vesten", for her er Kina blevet den førende. Og det samme gælder for kernefusion: reaktoren EAST-projektet, har opnået den højeste temperatur over det længste tidsrum."

Hun tilbageviste forsøgene på at "sværte Kina til" som for eksempel med påstanden om, at Kina forsøger at lokke alle de lande, det samarbejder med, i en gældsfælde. "Det stemmer ikke! I Afrika er der for eksempel mange lande, der har modtaget foræringer, altså ikke blot kreditter, men hvor Kina simpelthen har finansieret tingene, for eksempel i Ætiopien og andre lande." Naturligvis har Kina indflydelse. "Men det er min dybeste overbevisning, at Kina mener alt det, det siger, altså at der ikke er nogle hemmelige bagtanker, men at det er den konfucianske tankegang, der påvirker politikken. En harmonisk udvikling af alle stater, retten til at bibeholde sit eget system, ikke-indblanding, alt det er principper, som

Kina følger.”

FORLADT DE BEDSTE TRADITIONER

Først og fremmest er Vesten konfronteret med, at vi har vendt os fra vore egne bedste traditioner, tænk på (Friedrich) List, på Humboldt, Schiller, vor klassiske periode, hvor vore humanistiske tænkere spillede en større rolle; disse værdier har vi forladt. Og vi har erstattet dem med liberale eller neoliberale værdier – alt er tilladt, der er ingen faste principper mere. Næsten hver dag opstår der et nyt ”køn”, der er mænd og kvinder og indimellem er der efterhånden utallige underafdelinger. Det er muligt, men hvorfor fremhæver man det så voldsomt? Ungdomskulturen har jeg allerede været inde på.”

Kina har i modsætning hertil forbudt hip-hop-musik med det argument, at ”hip-hop har et degenereret kvindesyn, at det forkynder voldsanvendelse, at det promoverer ting, der er skadelige for ånden.” Det samme gør sig gældende for banale underholdningsudsendelser som for eksempel de quiz-shows, der er så udbredte i Vesten.

Over for denne underholdningskultur i Vesten fremhævede hun Friedrich Schillers idé om den æstetiske opdragelse. Den æstetiske opdragelse skal forædle mennesket. ”Schiller spørger: ’Hvor skal forandringen komme fra, når staten er korrupt og masserne svækkede?’ Dette gælder jo også i høj grad for os. Man kan ikke vente, at forandringen skal komme fra staten, og heller ikke fra masserne, for de er sløve, degenererede, slappe. Det er jo egentligt et spejlbillede af vort eget nuværende samfund, med andre ydre omstændigheder, men grundliggende det samme.”

Schiller kommer så med det svar, at forandringen kun kan komme fra den store klassiske kunst, fordi den forædler mennesket. ”Skønheden henvender sig ikke kun til fornuften, men også til sanserne. For skønheden taler til sanserne; men da skønheden hos Schiller er et fornuftbegreb, løfter den mennesket op på

et højere plan gennem leg. Og Schiller siger, sådan som Cai Yunpei 2) i øvrigt også gør det, at det kommer an på at forædle mennesket i dets fritid."

Når mennesket arbejder og er nødt til at tjene til livets opretholdelse, har det ikke tid til overs, for så er det beskæftiget med nødvendige ting og har ikke tid til at give sig af med skønne ting. "Men hvis det i fritiden – i stedet for at spille den og ødsle den bort – giver sig af med skønne kunstværker såsom musik, maleri og digtning og fordyber sig i dem, så føler det sig ædelt i samme øjeblik og forbedres så at sige af skønheden."

Schiller har forsvaret denne idé om, at menneskets forædling finder sted gennem den æstetiske opdragelse "og det er netop også en grundlæggende tanke i Kina". Xi Jinping har fremhævet vigtigheden af den æstetiske opdragelse "for alle samfundets lag, og jeg tror, at det er dette, der mangler her i Vesten. Her er der ingen, der taler om, at menneskene skal forbedre sig, tværtimod, alt er tilladt, og medierne beretter kun om de dårligste begivenheder, de største perversionser og de voldeligste hændelser."

I Fjernsynet er der ingen rigtige film længere, men kun "krimier, og krimierne er alle fyldt med meningsløs vold, med perversionser og pornografi. Der er en undersøgelse, der viser, at børn allerede fra seks- syvårsalderen er i stand til at finde frem til alt pornografisk indhold på internettet og det i den mest kvalmende form. Det har en uhyggeligt uheldig indvirkning på udviklingen af intelligensen, fordi det forrår mennesket ... Samfundet her i Vesten gør ikke noget for at forhindre det."

FØLGERNE AF DET KULTURELLE FORFALD

Hun kom derefter ind på følgerne af dette kulturelle forfald. Industrien beklager sig over, at 25 % af alle de 15-årige er uegnede til at bestride et arbejde, "fordi de er umotiverede,

fordi de ikke gider noget, fordi de er på stoffer eller af andre grunde. Amerika har som industrination nu haft to år med faldende levealder. Tænk lige over det engang! Hvis der er nogen målestok for et samfunds økonomiske succes, så er det gennemsnitslevealderen." Og den er faldende i Amerika "på grund af alkohol og stofmisbrug; man har en opiat-plage af receptpligtige medikamenter, der har gjort folk afhængige. Og så går de ud på gaden, fordi opiatet eller medikamenterne er billigere der. Altså med andre ord: Vi har et kæmpeproblem her i Vesten."

Hun kom så ind på et nyligt fremsat program fra BDI (Bundesverband der Deutschen Industrie) om konkurrencen mellem Kinas og Vestens systemer. "Det er min overbevisning, at hvis vi ikke ændrer os her i Vesten, så behøver vi overhovedet ikke at hidse os op over Kina. For Kina vil udvikle sig videre, og Vesten vil frembringe den ene generation efter den anden, der er fuldstændigt ødelagt og fordærvet. Vesten er en døende civilisation."

De, der ikke kan se det, lever åbenbart "i en puppe.... Når de nu og da har noget med børn og unge at gøre, så bliver de skræmte! De er aggressive, selv pigerne. Ja, unge piger er det virkeligt – hvis De ser, hvordan de unge omgås indbyrdes ved stranden om sommeren, så kan man kun sige: Det løber mig koldt ned ad ryggen! Og jeg mener virkeligt, at Vesten absolut må slå ind på et andet spor."

Hun mindede derefter om, at Tyskland tidligere havde et helt andet uddannelsessystem. "Jeg var så heldig stadig at have haft adskillige lærere, der repræsenterede Humboldts tanker, tysklærere, men også andre. Og det var en helt anden fremgangsmåde. Den moralske opdragelse stod i centrum." Men så kom OECD's uddannelsesreform i 1970, der smed Humboldt og "de sidste 2500 års dannelse" ud af pensummet, "altså Platon, Homer, Schiller, alt det forsvandt, og i stedet for det kom der praktiske ting – hvordan analyserer man annoncer i medierne og andet af den slags".

Kina gør derimod meget for at genoprette sin 5000 år gamle kultur. "De nævnte Dunhuang. Jeg har været så heldig at have været i Dunhuang og har set grotterne. Alt dette bliver ikke blot restaureret, men også fotograferet elektronisk, så at flest mulige mennesker kan studere dem. Alle andre kulturskatte restaureres med kærlig hånd og gøres tilgængelige for befolkningen. Og i grunden kan man sige, at Kina egentlig gør alt for at bringe sin befolkning ind på et godt spor."

Hun sagde til sidst: "Jeg tror virkeligt, at Vesten er nødt til at vende tilbage til sin egen højkultur, til den italienske renæssance i Italien, til den tyske klassik i Tyskland, til École Polytechnique i Frankrig. Enhver nation bør virkeligt forbinde sig med højdepunkterne i sin egen historie, og det må vi så bruge til at udvikle os videre ud fra. Og der bør finde en udveksling sted mellem alle kulturer, så at vi kan lære af hinanden og bringe os alle videre.

Enten gør vi sådan, eller også bliver Vesten trængt ud på historiens overdrev.

1.CSIS: Amerikansk udenrigspolitisk tænketank.

2.Den store kinesiske pædagog Cai Yuanpei (1868-1940) var undervisningsminister under Sun Yatsen i Kinas provisoriske republik.

Schiller Instituttets Konference på Præsidentens Dag – panel I, II & III

Schiller Instituttet afholdt den første amerikanske nationale konference i mere end femten år i weekenden på Præsidentens Dag, hvilket var en enorm succes i henseende til kvaliteten af præsentationerne og deltagelsen af tilhængere fra hele verden der deltog på konferencen. Konferencen, der nu præsenteres i sin helhed nedenfor, giver et sandfærdigt og optimistisk syn på mulighederne for menneskeheden som helhed for at overvinde den krise, som verden står overfor, mens det tidligere regerende, nu døende Britiske Imperium, kæmper for sin overlevelse mod den nye verdensorden, som tager fat i visionen fra Lyndon og Helga Zepp-LaRouche.

Panel I

Lyndon

LaRouche taler:

Et talent, der blev brugt godt

Jacques

Cheminade,

Præsident for Solidarité & Progrès: Lyndon LaRouches kommende verden

John

Gong,

Professor i økonomi ved 'University of International Business and

Economics', Beijing: Kinesiske investeringer og amerikansk infrastruktur under nye sino-amerikanske relationer

H.E.

Ambassadør Vassily A. Nebenzia,

Ambassadør and Permanent Repræsentant for den Russiske Føderation

ved de Forenede Nationer, præsenteret af **rådgiver**

Theodore Strzhizhovskiy,

den Russiske Føderations mission ved FN: Prospekter for øst-vest

samarbejde: Den Russiske Føderations Synspunkt (transkript)

William

Binney,

tidligere teknisk direktør, NSA

Jason

Ross,

Schiller Instituttet, medforfatter af "Udvidelse af den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika": Det presserende behov for et nyt

paradigme i Afrika

Dennis

Small,

EIR's redaktør for Latinamerika: Retfærdighed i Verden – Hvorfor

Donald Trump må rense Lyndon LaRouche nu

Panel II

Video

af 'Den æstetiske uddannelse af mennesket for skønheden af sindet

og sjælen' – Panel II

Schiller

Instituttets kombinerede kor:

Benjamin

Lylloff, arrangement: "Mo Li Hua" ("Jasmin Blomst")

Benjamin

Lylloff, dirigent

H.T.

Burleigh,

arrangement: "Dyb flod" ("Deep River")

William

L. Dawson,

arr: "Hver gang ånden kommer over mig" ("Ev'ry Time I Feel the Spirit")

Diane Sare, dirigent

Megan

Beets,

LaRouchePAC Videnskabelige Forskningsteam, "Kunstnerisk og moralsk

skønhed" ("Artistic and Moral Beauty")

Bruce

Director,

kasserer, Schiller Instituttet i USA:

"Om LaRouches begreb om

betydningen af kunst for videnskaben, og videnskab for kunsten"

Diane

Sare,

administrerende direktør for Schiller Instituttets kor i New York

City: "Kor princippet"

Johannes

Brahms:

"Dem dunkeln Schoß der Heil'gen Erde"

(tekst fra Schillers

"Sangen om Klokken" ("Song of the Bell")

Schiller

Instituttets kor

John Sigerson, dirigent

Johann

Sebastian Bach:

Brandenburg Concerto No. 5 in D-dur, BWV 1050

I. Allegro

Schiller

Instituttets Orkester

John Sigerson, dirigent

Solister: Gregor

Kitzis, violin; Laura Thompson, fløjte; My-Hoa Steger, klaver

Ludwig

van Beethoven:

Choral Fantasia, Op. 80

Schiller Instituttets Orkester, Kor, og

Solister

John Sigerson, dirigent

My-Hoa Steger, klaver

Spørgsmål

& svar session

Panel III

Kesha

Rogers,

LaRouchePAC Politiske Komité, tidligere kandidat for den amerikanske

Kongres – Rummets grænseområder: Opfyldelsen af menneskehedens skæbne som mennesket i universet

Thomas

Wysmüller,

Grundlæggende medlem af 'Det rette klima stof' ("The Right Climate Stuff"): Hvad NASA har gjort, og hvor NASA er på vej hen

Larry

Bell,

Grundlægger, Sasakawa Internationalt Center for Rumarkitektur,
'College of Engineering', Universitetet i Houston: Hvad der
gør
mennesker enestående

Benjamin

Deniston,

LaRouchePAC Videnskabelige Forskningsteam: LaRouches
Strategiske
Forsvar af Jorden

Hal

BH Cooper, Jr. PhD PE: Infrastrukturelle

behov for jernbane-, energi- og vandsystemer til at fremme den
fremtidige økonomiske udvikling af Afrika

Ny LaRouchePAC foredragsrække: Koncepterne bag Lyndon LaRouches internationale Nye Bretton Woods-kreditsystem

Muligheden for, at LaRouches koncepter for, hvordan
samarbejdet mellem nationer bør udfoldes, bliver gjort til
virkelighed, er større end nogensinde. Samtidig har disse
koncepter aldrig været mere nødvendige end nu. De kan blive
til virkelighed gennem det fremspirende samarbejde mellem USA,
Rusland, Kina, Indien og andre ledende økonomiske magter.

Foredragstitlerne er følgende:

1. Det menneskelige sinds kreative ånd reflekterer universets underliggende kreative princip.
2. Nøglen til at forstå økonomi er videnskab og ikke matematik.
3. Eksistensen af nationalstater er en nødvendighed.
4. Hvad er kreativitet nøjagtigt, som er den sande kilde til økonomisk vækst?
5. Friedrich Schiller, frihedens digter.
6. Vladimir Vernadsky, Biosphæren og Noosphæren.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

```
<iframe width="560" height="315"
src="https://www.youtube.com/embed/cyGJstd52-4"
frameborder="0" allow="accelerometer; autoplay; encrypted-
media; gyroscope; picture-in-picture"
allowfullscreen></iframe>
```

Befolkningens genvundne kampgejst er Londons værste fjende: Optrap imod det Britiske Imperium

Leder fra LaRouchePAC den 17. oktober (EIRNS) – “Krigen for at besejre det Britiske Imperium og skabe et klassisk nyt paradigme er tydeligvis overkommelig, så længe vi holder mobiliseringen i højt gear i den nærmeste periode”, understregede Helga Zepp-LaRouche i dag i en diskussion med medlemmer. Hun betonedede to nylige udviklinger, der understreger dette potentiale.

For det første leverede den tidligere amerikanske statsadvokat for D.C. Joe diGenova en ødelæggende bredside mod briterne for at sammensvære sig med ex-CIA-direktøren John Brennan og FBI i et kriminelt kupforsøg mod Trumps præsidentskab. “Britisk MI6 gennemførte ulovlig elektronisk overvågning af amerikanske statsborgere efter anmodning fra FBI og Brennan ... Derfor er briterne ved at blive vanvittige ... Det puster virkelig til ilden. Det åbner op for et enormt strafansvar for amerikanske efterretningstjenestefolk.” DiGenova understregede også, at Trump nu er “en anden præsident. Han har nu fuld kontrol over præsidentskabet”, men at det fortsat er afgørende at sikre det den 6. november.

For det andet skrider Bælte og Vej-Initiativet hastigt frem i de fleste områder på planeten. I dag blev et aftalemorandum om Transaqua-projektet underskrevet i Rom af den italienske regering og Lake Chad Basin Commission, et epokegørende stort infrastrukturprojekt, der vil ændre hele det afrikanske kontinent, og som LaRouche-bevægelsen har støttet i årtier.

“Tag det som et eksempel på hvordan vores ideer, som vi har

presset på for i 40-50 år, og som var i vores rapporter om Verdenslandbroen, der går tilbage til 1991, kan ændre verden og gøre den til et bedre sted”, understregede Helga Zepp-LaRouche.

Hun fortsatte: “Det er klart, at det gamle paradigme er ude, den gamle geopolitiske, unipolære verden fungerer ikke længere. Vi er vidne til en planetarisk proces, præcis som Lyndon LaRouche sagde, med Brexit-afstemningen, valget af Trump, den nye italienske regering osv.

“Nu må vi sørge for, at Trump-administrationen tager den næste, nært forestående, afgørende strid. “Vi må absolut bevæge os i retning af den Fire Magts-aftale, der er specificeret af Lyndon LaRouche, for hvis verden går i den retning, som kræves af IPCC, ville det være folkedrab, da de hævder, at jordens bæreevne kun er 1 milliard mennesker.

“Hvis du tænker på potentialet for Verdenslandbroen, har man brug for 50-100 gange mere energi i næste generation, og det kan naturligvis kun ske med den fulde udvikling af sikker fission og et storstilet program for fusionsenergi. I mellemtiden har vi brug for moderne kulkraftværker, som mange lande i verden er afhængige af. Den næste økonomiske platform vil blive defineret af nye fysiske principper, defineret af et forceret program og samarbejdet mellem USA, Rusland, Kina, Indien og andre lande for at udvikle disse fælles mål for menneskeheden.”

Zepp-LaRouche konkluderede: “Det finansielle sammenbruds Damoklessværd hænger over verden. De næste tre uger til midtvejsvalget i USA vil være af afgørende betydning. Vi kunne få en nedsmeltning udløst af bevidste handlinger; vi kunne have et utilsigtet sammenbrud – der er så mange miner i det finansielle system. Men hvis vi fokuserer på at gøre det af med det Britiske Imperium, og på den anden side den absolutte ånd fra den Nye Silkevej der breder sig, kan vi vinde.

“Dette er helt klart et ”punctum saliens” i historien, for mellem nederlaget til det Britiske Imperium og det nye paradigme er disse sjældne øjeblikke i historien, hvor man faktisk kan se, hvordan en epoke bliver erstattet af en anden. Vi har de objektive forhold for en verdensomspændende revolution eller en verdensomspændende ny æra af civilisation. Så det giver mig en meget optimistisk følelse, og jeg tror, at ud af denne optimisme burde vi virkelig lade gigantiske kræfter vokse.”

Prometheus og Epimetheus: Tom Gillesbergs bidrag til et festskrift for Helga Zepp-LaRouche

Read the English version below the Danish.

Bidrag til festskriftet for Helga Zepp-LaRouche i anledningen af hendes 70-års fødselsdag den 25. august 2018 fra Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark.

Kære Helga,

At nå en alder på halvfjerds år er ikke en dårlig ting, men en god ting! Vi, som har fornøjelsen af at kende dig, har set, hvordan du har taget mere og mere ansvar for den fremtidige menneskehed for hvert år, der går. Du sætter dit tydelige, meget positive og inspirerende præg på menneskeheden's fremtid. Hvor meget fattigere ville menneskeheden ikke være uden dig!

Du går i fodsporene på ikke blot Lyndon LaRouche, men også på hans store mentor, Prometheus. Derfor vil jeg gerne viderebringe følgende historie til dig, som er meget mere sandfærdig end alle det »fake news«, som man ser i dagens aviser.

Epimeteusi besøger Prometheus

Det rygtes, at der dybt nede i arkiverne på British Museum, blandt mange andre af menneskehedens skatte, som det britiske imperium har valgt at holde hemmelige for det meste af menneskeheden, findes optegnelser af det legendariske besøg, som guden Epimeteus aflagde hos sin bror Prometheus, mens Prometheus gennemgik sine pinsler.

Scene: På Zeus' ordre er Prometheus blevet lænket til en klippe og står i den brændende sol, mens en ørn fortærer hans.

Prometheus: Hvem der? Hvem vover at komme her for at besøge mig, når han ved, at mange opmærksomme øjne vil rapportere tilbage til Zeus, at nogen besøgte ham, der burde isoleres og foragtes for sit oprør imod uretfærdighed? Men er det ikke dig, min broder Epimeteus? Det ville jeg aldrig have gættet. Jeg ville aldrig have forventet, at du ville besøge mig under disse elendige omstændigheder for at opmuntre mig. Kære broder, hvordan har du det?

Epimeteus: Tak, broder, jeg har det ganske godt. Jeg har ikke dine evner for forkundskab. Jeg er ikke i stand til at se ind i fremtiden, men jeg ville alligevel have været i stand til at fortælle dig, at det var en dårlig idé at gå op imod Zeus, og at det kun ville give dig problemer. Hvorfor kunne en så klog og intelligent person som dig gøre noget så dumt? Du vidste, at Olympens guder ikke ønskede, at menneskeheden skulle formere sig og trives. Hvorfor gav du så mennesket ilden og kraften til at søge indsigt og sandhed? Hvorfor give sådanne kræfter til sådanne simple dødelige? Hvorfor risikere dit personlige, fysiske velbefindende for det?

Prometheus: Min kære broder, jeg er ikke sikker på, om du kom af egen fri vilje eller blot for at håne mig og vinde nogle af de såkaldte udødeliges gunst. Alligevel vil jeg lade dig det vide. Det vil måske få dig til at reflektere, og det vil måske også være en tiltrængt, anderledes melodi for de andre ører, der helt sikkert lytter med, mens vi taler. Ja, du har ret Jeg vidste udmærket godt, hvilken vrede der ville ramme mig, hvis jeg gik imod Zeus og alle de foragtelige traditioner, han repræsenterer. Jeg så for mit indre øje den pine, han ville bringe over mig, hvis jeg gik imod de gamle guders vilje og gav menneskene disse forbudte kræfter. Jeg vidste, at jeg ville kalde alle de ulykker, som Zeus ville være i stand til at skabe, ned over mig selv.

Men jeg blev også hjemsøgt af billedet af, hvordan menneskeheden ville se ud, hvis den ikke havde ilden og alle de andre åndelige gaver, som jeg så generøst skænkede den. Jeg så endeløse rækker af grå, lankede og trælbundne mennesker uden nogen gnist af kreativitet i deres øjne. Jeg så mænd, kvinder og børn, der var så uden håb, at det knuste mit hjerte. Jeg besluttede dybt i mit hjerte, at uanset hvilke pinsler jeg måtte udholde, ville jeg aldrig lade det ske. Jeg så en meget anderledes fremtid for menneskeheden, noget, der var meget mere lig min egen ånd.

Epimetheus: Prometheus, nu skræmmer du mig. Hvordan kan du sige sådanne ord? Ved du ikke, hvilken vrede en sådan tale vil fremkalde på magtens trone? Du er en af guderne! Du kunne have deres gunst! Hvorfor smide det hele væk for disse simple dødelige mennesker?

Prometheus: Min kære broder, dine øjne klæber så fast til Olympens intriger at du ikke ser den virkeligt storslåede himmel, der ligger frem for os. Jeg har også set, hvad der kan blive af menneskeheden, når den udstyres med min gave af ild og visdom. Mit sinds øje har set, hvordan mennesket ikke blot kan brede sig over hele jorden og sprede nationer og civilisationer overalt, men også hvordan nationerne i

fremtiden vil arbejde fredeligt sammen, så det bliver muligt at rejse fra den ene ende af verden til den anden. Hvordan nationerne så vil arbejde sammen om at forlade planeten Jorden og få både levende processer og kognition til at sprede sig fra Jorden ud i det nærliggende rum og gøre menneskeheden til en sand rumcivilisation. Mit sinds øje har set, hvordan det, som du ser som et foragteligt, primitivt menneske, kan blive den dyrebareste juvel i hele skabelsen.

De gamle såkaldte evige guder er blot en forbigående fase i den langt større skabelse, der vil komme. Det ved de, og det er derfor, de hader mig så meget! Men al deres ondsindede vrede kan ikke stoppe det, der vil komme til at ske! Deres dage er talte, men menneskets dage og antal vil fortsætte med at vokse ud over deres vildeste fantasi. Lad dem gøre mig til genstand for deres raseri. Lad dem martre mig. De udstiller kun deres egen afmagt over for den højere magt, som universel kreativitet udgør!

Epimetheus: Min kære bror, nu skræmmer du mig virkelig! Jeg tror, at tiden er inde til at jeg forlader den brændende sol og din lige så brændende passion. Hvis du har ret (hvilket du indtil nu altid har haft), så både skræmmer og fascinerer det mig. Jeg vil tænke over det, du har sagt, og se, om det bliver til virkelighed. Hvis du så får ret, så vil jeg lære af dig og fortælle din historie. Indtil da vil jeg opholde mig på et meget køligere og mere behageligt sted, mens jeg venter på de store forandringer, som du siger, der vil komme til at ske. Jeg håber ikke, at du har noget imod, at jeg finder andet selskab, indtil dine venner har opnået mere gunstige omstændigheder?

Prometheus: Kære Epimetheus, du er min broder, og jeg elsker dig som sådan. Men du kan kun kigge tilbage og lære af fortiden. Jeg ser ud i fremtiden og lader fremtiden bestemme, hvordan jeg skal handle i nuet. Derfor går vi meget forskellige veje. Men vi vil mødes igen, og selv om du ikke har fortjent det, så tror jeg, at fremtiden vil bringe langt

mere behagelige omstændigheder for dig.

Du er ikke en sol, der kan være et lys i sig selv. Du er blot en måne, som kan reflektere andres lys. Jeg foretrækker at være en sol frem for en måne, og det er derfor, jeg er så frygtet. Men jeg vil også blive belønnet med stor tak fra de fremtidige generationer. Farvel, min kære broder. Jeg misunder dig ikke dit nuværende, behagelige og meningsløse liv. Jeg foretrækker den tornede og forkætrede vej, som jeg har valgt for mig selv, fordi jeg ved, hvilke underværker der vil komme ud af det.

i Prometheus betyder Forkundskab på græsk mens hans bror Epimetheus (Efterkundskab) bedst kan oversættes ved Bagklogskab.

Contribution to the Festschrift for Helga from Tom Gillesberg, president of the Schiller Institute in Denmark, August 5, 2018

Dear Helga,

Reaching the age of seventy is not a bad thing, but a good thing! We, who have the pleasure of knowing you, have seen how you have taken more, and more, responsibility for future humanity, for every year passing. You are setting your distinct, very positive, and inspiring mark on the destiny of mankind. How much poorer mankind would be without you! You are walking in the footsteps of not only Lyndon LaRouche, but also, his great mentor, Prometheus. For that, I want to pass on to you the following story, which is much truer than all the fake news in the newspapers of today.

Epimetheus visits Prometheus

It is rumored that deep down in the archives of British Museum, among many others treasures of mankind that the British Empire has chosen to keep secret from most of

humanity, are the recordings of the legendary visit of the god Epimetheus to his brother Prometheus, while Prometheus was enduring his torment.

Scene: On the orders of Zeus, Prometheus has been chained to a rock, and stands in the burning sun, while his liver is being eaten by an eagle.

Prometheus: Who is there? Who dares to come here to visit me, when he knows that many watchful eyes will report back to Zeus that someone visited he, who should be isolated and scorned for his revolt against injustice? But, is it not you my brother Epimetheus? That I would never have guessed. I would never have expected you to visit me, in my miserable circumstances, to cheer me up. Dear brother, how are you?

Epimetheus: Thank you brother, I am quite well. I do not have your powers of foresight. I am not able to foresee the future, yet I would have been able to tell you, that going up against Zeus was a bad idea, which could only get you into trouble. Why would someone as smart and bright as you, do anything that stupid? You knew that the Gods of Olympus didn't want mankind to multiply and prosper. Why then, did you give fire, and the power of insight and truth-seeking to man? Why give such powers to mere mortals? Why risk your personal, physical well-being for that?

Prometheus: My dear brother, I am not sure if you came on your own accord, or just to scorn me, and earn the favor of some of the so-called immortals. But still, I will let you know. It might make you reflect, and might be a much needed, different tune, for those other ears that are, for sure, listening as we speak. Yes, you are right. I knew very well what wrath would hit me, if I crossed Zeus, and all the despicable traditions he represents. I saw with my mind's eye the torment he would bring to bear on me, if I went against the will of the old gods, and brought these outlawed powers to man. I knew that I would call upon myself all the misfortunes that Zeus was

capable of creating.

But I was also haunted by the vision of what mankind would be like, if it did not have access to the gift of fire, and all the other gifts of the mind, which I so generously bestowed upon it. I saw endless rows of gray, chained and enslaved humans, with no spark of creativity in their eyes. I saw men, woman, and children that were so without hope, that it broke my heart. I resolved in my heart, that no matter what torment I would have to endure, I would never allow that to pass. I saw a much different future for mankind, something much more akin to my own spirit.

Epimetheus: Prometheus, now you frighten me. How can you speak such words? Don't you know what anger such speech will provoke in the powers that be? You belong to the gods! You could have their favor! Why throw it all away for these mere mortal men?

Prometheus: My dear brother, your eyes are so eagerly tied to the courtship of Olympus, that you do not see the truly magnificent heaven that lies ahead of us. I have also seen what can come of mankind, when bestowed with my gift of fire and wisdom. My mind's eye has seen how man can not only expand across the face of the Earth, spreading nations and civilizations everywhere, but, also, how the nations in the future will work peacefully together, to make it possible to go from one end of the world, to the other. How nations will then work together to leave planet Earth, and cause both living processes, and cognition to spread from Earth out into nearby space, making mankind a true space civilization. My mind's eye has seen how, what you see as despicable, primitive man, can become the prized jewel of all creation.

The old, so-called eternal gods are but a passing phase in the greater creation to come. They know that, and that's why they hate me so much! But all their ill-intended fury cannot stop what will come to pass! Their days are numbered, but the days and numbers of man will continue to grow beyond their wildest

imagination. Let them bestow their fury on me. Let them torment me. They only exhibit their own impotence in face of the higher power of universal creativity!

Epimetheus: My dear brother, you truly scare me! I think the time has come for me to leave the burning sun, and your burning passion as well. If you are right (which you, until now, have always been), it both scares, and intrigues me. I will think of what you have spoken, and see if it comes to pass. If you then are proven right, I will learn from you, and record your story. Until then, I will be in a much cooler, and more pleasant location, while awaiting those great changes you say are to come. I hope you don't mind that I keep different company until your friends will have gained more favorable circumstances?

Prometheus: Dear Epimetheus, you are my brother, and I love you as such. But you can only look back, and learn from the past. I look forward, and let the future determine what I should do in the present. Thus we walk much different paths. But we will meet again, and despite you not having deserved it, I think the future will bring even much more pleasant circumstances for you.

You are not a Sun that can be a light of its own. You are but a Moon, which can reflect the light of others. I prefer being a Sun, to being a Moon, and that is why I am so feared. But I will also be rewarded with a great many thanks from future generations. Farewell, my dear brother. I do not envy your present, pleasant, meaningless life. I prefer the thorned and scorned path I have chosen for myself, because I know what wonders will come of it.

Bemærkninger af Dennis Speed til Schiller Instituttets mindekoncert med instituttets kor den 11. september i St. Antonius af Padua Kirke i New York

Vi er samlet her, ikke for at mindes en tragedie, men for at afværge den. Selv når vi samles her i aften, som det var tilfældet for 17 år siden, slås der på krigstrommerne af en gruppe af mennesker i verden, som spænder over forskellige nationer og agenturer, der søger at presse USA til et angreb på Syrien. Et Syrien, som sammen med Rusland og også med bistand fra USA, har reduceret og inddæmmet de kræfter betydeligt, som nogle gange kaldes Al-Nusra, andre gange kaldes al-Qaeda, men altid passende kaldes onde, der var en del af udførelsen af angrebene her for 17 år siden. Angreb, hvor denne kirke og flere andre områder i dette kvarter fungerede som fristed, som nødhjælps-hospitaler, og i nogle tilfælde som stedet, hvor den sidste olie blev givet.

Og det er vores situation i aften. Det er vigtigt at {sige} det, fordi vi er forledt til at tro, i vores verden, at tragedien er en nødvendighed. Det er den ikke. En amerikansk statsmand, en

senator ved navn Richard Black, er for nylig i sidste uge vendt tilbage fra Syrien. Han talte direkte med præsident Assad, og han forsøger, ikke egenhændigt, men meget modigt, at afværge krig. Han er ansat på livstids ved militæret,

tidligere kampsoldat og veteran fra Vietnam-krigen, fløj over 200 luftmissioner der, og han har været involveret i den amerikanske efterretningstjeneste i mange årtier. Og som han sagde i et interview, som han gav for nylig, kunne han som kampsoldat ikke vende ryggen til sit flag, marineinfanteriets flag, for at tillade at USA endnu en gang forsøger at udføre en blind, forkert intervention. Og i dette tilfælde, ville skæbnens ironi være, at i en sådan intervention ville det være USA som yder luftstøtten til samme al-Nusra og Al-Qaeda-styrker, der deltog i 9/11 angrebet.

Hvornår vil krigen ophøre? Krigen vil ophøre, når menneskeheden vokser op. Beethoven, som vi nogle gange har nævnt, sagde: Hvis folk tog min musik seriøst, ville der ikke være krig. Og i det program, vi har sammensat for denne aften, forsøger vi at trække på, egentlig ikke forskellige genrer af musik, men på det Klassiske princip i musik. Det klassiske princip accepterer ikke, at tragedien er uundgåelig. Ja, der er græske tragedier, og de er klassiske stykker; men så er der værkerne af digteren Friedrich Schiller. For eksempel i den græske tragedie, som citeret af Robert Kennedy, der, i anledning af mordet på Martin Luther King, sagde: "Selv i vores søvn, vil smerter, som ikke glemmes, falde dråbe efter dråbe på hjertet, indtil til sidst, i vores fortvivlelse, mod vores vilje, visdom kommer, gennem den forfærdende nåde af Gud," og ja, det var synspunktet hos Aeschylus. Men der er en anden indsigt, og det er anskuelsen hos digteren Friedrich Schillers, der sagde:

+++ "Et formål, som højere Fornuft, har undfanget, at mænds trængsler trang, ti tusind gange besejret, kan aldrig være forladt." +++

Formålet med oprettelsen af USA var at skabe frihed, og frihed til tænkning, som forudsætning for statsborgerskab. Og krig, specielt krig der anvendes af finansielle og andre kræfter mod menneskeheden, er en gift for denne frihed.

Formålet med USA, og formålet som denne idé blev udbredt og vedtaget over hele verden, betyder, at Amerika ikke er et sted, det er en idé. Denne idé er hvad vi ønsker at styrke i aften, fordi når vi bringer mennesker sammen, og vi bruger musik for at komme ud over det hverdagsagtige, det banale, det bogstavelige, det didaktiske, ideologiske,- kan de bedste sider af vores sind blive parate og væbnet til at vælte vore egne ønsker om uvidenhed, og blindhed.

Som en mand sagde engang, der er ingen rigtige mysterier, der er kun blindhed. Og blindhed kan altid overvindes af sandheden. Men for at befæste velmenende mennesker, der måske har mistet deres retning, skal sandheden nogle gange ikke tales – men synges. Og vi håber, at vi i aften, når vi står her for at ære dem der døde ved bunden af World Trade Center, og dem der er døde efterfølgende på grund af sygdomme og på grund af deres tapre indsats den dag, vi håber, at det vi gør her i aften for at forny vores engagement, og engagement i selve USA, via idealet om frihed, kan fortsætte gennem skønhed, i stedet for krig.

Videoer fra vores musikalske dialog mellem kulturer koncert den 27. juni 2018 i København

Se videoerne her.

Anden musikalske kulturdialog i København

København, 6. juli, 2018 Schiller Instituttet –

Den Nye Silkevej og Verdenslandbroen handler ikke kun om samarbejde økonomisk udvikling, da kulturel udvikling også er en essentiel kilde til inspiration for at udvikle menneskehedens kreative potentiale.

Som opfølgning på sidste års vidunderlige koncert, afholdt Schiller Instituttet, Russisk-Dansk Dialog, Det Russiske Hus og Det Kinesiske Kulturcenter i København d. 28. juni, 2018, en ny koncert for fuldt hus; 130 gæster, i Det Russiske Center for Videnskab og Kultur i København, Danmark.

Koncerten begyndte med en velkomst fra direktøren for Det Russiske Center for Videnskab og Kultur og en introduktion fra Schiller Instituttets formand, Tom Gillesberg. Gillesberg talte om, hvorledes det banebrydende topmøde mellem præsident Trump og Nordkoreas Kim Jong-un har åbnet muligheden op for at alle nationer kan træde ind i et nyt samarbejdsparadigme.

Aftenens program inkluderede musik fra mange forskellige nationer. Aftenens gæstemusikere tilhørte en traditionel folkemusikgruppe fra Heilungkiang Sang- og Danseteater som bestod af fire instrumentalister som kom hele vejen fra Kina for at optræde til koncerten, hvilket var blevet arrangeret af Det Kinesiske Kulturcenter, som dertil sørgede for velmagende kinesisk mad i pausen.

Der var musikere fra både Rusland, Polen, Danmark og Sverige. Den kulturelle dialog mellem folkemusik fra Kina og Rusland og klassisk europæisk musik var inspirerende for alle – både musikere og de entusiastiske tilskuere.

Et af de særlige aspekter ved denne koncert var at flere af musikerne, udover at optræde med musik fra eget land, dertil spillede musikstykker fra andre af de repræsenterede kulturer. Den kinesiske gruppe spillede en dansk folkevises og opførte sammen med to russiske sangere, operasangeren Valerij Likhachev og hans datter en russisk folkesang. Udover to danske stykker af henholdsvis Carl Nielsen og Høbye spillede Hedonia-Kvartetten en gavotte af den russiske komponist Sjostakovitj samt et kinesisk stykke.

De andre musiske præsentationer var:

Syv udtryksfulde kinesiske traditionelle folkestykker spillet med forskellige kinesiske fløjter, yangqin, pipa og erhu af den Nationale Folkemusikgruppe fra Heilungkiang Sang- og Danseteater.

To russiske sange opført af den russiske operasanger Valerij Likhachevs kraftfulde stemme.

To russiske sange spillet på charmerende vis af Balalajka børneorkestret The Moon is Shining.

Et bravur-klaverstykke af Rachmaninov, spillet af en 13-årig dansk-russisk ung mand.

Den vestlige klassiske musiks ophøjede skønhed blev præsenteret på glimrende vis af den polske pianist Dominik Wizjan, som spillede Chopins Andante spianato et grande polonaise brillante.

Den svenske sopran Leena Malkki sang Ritorna Vincitor fra Verdis Aida opera, Casta Diva fra Bellinis Norma, akkompagneret af Dominik Wizjan. (Malkki er også producenten og den ledende sopran i kommende udførelser af Norma, spillet i kammertonen 256Hz og dirigeret af Furtwängler-specialisten Jochun Heibertshausen).

Komedieopera blev repræsenteret med en "La ci darem la mano" duet fra Mozarts Don Giovanni af Likhachev, Malkki og Wizjan.

Schiller Instituttets Kor på syv personer sang en dansk sang af Niels W. Gade, inspireret af en dansk folkemelodi, som blev temaet til hans første symfoni – dette er et eksempel på den proces hvorved store komponister ophøjer elementer i

folkemusik gennem den klassiske musiks kompositionsprincipper; og en koreansk folkesang, Arirang, den højtelskede sang for både Syd- og Nordkoreanere, arrangeret af Werner Hartmann fra Schiller Instituttet. Tyskland.

Koncerten blev afrundet med Schiller Instituttets Kor og Malkki som sammen med publikum sang den traditionelle kanon Dona Nobis Pacem, Giv Os Fred.

Vi vil producere en video af koncerten, for at udbrede denne dialog mellem kulturer til et bredere publikum.

Programmet:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)